

દીબાયા.

કરે પહેલે હજી ખુદા આશિકાર,
 જે હજી સારે આલમકા પરવર દીગાર.
 કીયા પહેલે પેદા મોહમ્મદકાન્નર,
 કેલસકે સજબ સજબ કુવા ચેહ ઝફર.
 જબ આવઝ કુનકા કુચયેદા કુવા,
 વહીં શોર દરે કુનકા પરચેદા કુવા.
 ઝમીં આસમાં ઝોર શમસો કમર,
 દરખાં સીતારે કુએ જલવા ગર.
 મલાયક પરી કુરો ગીલમાં તમાંમ,
 કરેં વીદ વિસ તામકા સુખોશામ.
 કીયા બલક ઠેવ ઝોર બની બનેકો,
 દીયા સજચે અશારાફ ઈનસાનકો.
 શબરકો સમરદે કીયા નવનેહાલ,
 રખા બાગે આલમમેં ગલકી મીસાલ.
 કુવા સજકી નઝરોસે ગરચે નેહાં,
 મગર તેરી કુદરત હજી ફરબ અયાં.
 તુ થકતાહયે સાની તેરા કઝોન હજી,
 કરેં હમ્મ તેરી લલા કઝોન હજી.
 મઝેં બંદા કુ તેરા તુ બાલીક મેરા,
 મઝેં આલઝ ગુદાહુ તુ ફાઝીક મેરા.
 સુખે બાગે આલમમેં રખ શાદકામ,
 બર આવેં મેરે મતબબે દીલે તમામ.

કીસીકા ન મોહતાબ કીબ કલુઃ
 મીલે રીઝક સુબ્હકો બબુઝ બુસ્તબુ.
 તુ હર હાલમે સુઝકો ઈમદાદ કર,
 નીગાહે કરમસે સુન્હે શાદ કર.

દરનાતે સચ્ચકુલ સરસલીન સલ્લ બ્લાહો
 અલેહે વ આલેહી વ અસહાબે હી અ-
 ભ મ ઈન.

લીજુ નાતે અહમદ શહે દો સરા,
 યીરાગે ફદા ખાતે સુલઅંબીયા.
 કીયા ભસપે ખાલીકને કુરઆં નુગુલ,
 ફુવા હુએ ન હોવેગા અએસા રસુલ.
 ખુદાને કહા ભસકો બએશલ અનામ,
 શકી હોવે ઉમ્મતકા રોઝે કીયામ.
 કીયા ઉસને કુફરો ઝીલાલતકી કુર,
 દીયા શમએ દીનીકો ઈમાંકા સુર.
 લકબ ગરયે ઉમ્મી બઝાહીર ફુવા.
 યે ઈલ્મે લફ્તીસે માહીર ફુવા.
 કલામે મોહમ્મદ હુએ કરમાને ફક,
 બ હયે શાને અહમદ સો હુએ શાને ફક.
 કહે અશરફુમાસ ખાલીક ભસે,
 તો ફેર હમ સરીકા હો દાવા કીસે.
 ઝબાને બશરમેં ચેફ તાકદ કહાં,
 બે વિસકી ફઝીલતસે ખોલે ઝબાં.
 મેરે દીલસે કર હર સોઝો સુદાઝ,

સુન્હે અપની બબશીશસે કરસરકરાઝઃ
 સહાબા ને ફરતકે હએં ચાર ચાર.
 વોહ ચારોં હએં આલી નસબ ઝીવીકાર.
 અબાબકર સીદીક આલી મકામ.
 થે અવ્વલ સહાબીએ બએરેલ અનામ.
 દુઅમ ઉસ ફાશિક હએં નામ દાર.
 નશાં દીનકા લનસે હએં બરકરાર.
 સીઅમ ચાર ઉસમાં ગની લનકા નામ.
 વોહ ફાફીઝ હએં કુરયાં કે આલી મકામ.
 ચહાફમ અલી હએં દરે સફ શીકન.
 ડરે લતકે હમલેસે ચર્જે કોહન.
 દુરૂદ આલે અતહાર પર સુબ્હો શામ.
 પડો મોમીનો સીદક દીલસે મુદામ.

આગાઝે દારસ્તાન.

ઝબાં હિંદવીમેં કરેં મએં બયાન,
 બ સુબબ કીસ્મેકે સુનો ધરકે કાન.
 દર અહદે ખીલાપત ઉમર બીન ખતાબ,
 મોહમદ ફતીફ બીન અલી બુતુરાબ.
 શીકાર ખેલનેકો ચલે હો સવાર,
 ચલે ચાર અસહાબ હોકર તયાર.
 દો બેટે અબુબકરકેલી અથે,
 દો બેટે ઉમર બીન ખતાબકે અથે.
 બુલુદાર મકબુલ યા એક ગુલામ,
 અમીર કે ચલા સાથ બા ઇંતેઝામ.
 શહેરસે મદીનેકે બાહેર નીકલ,
 શીકાર ખેલનેકો સો લંગલો લંગલ.
 એકાએક લંગલમેં ઉઠા એક ગુબાર,
 ગીરદમેંસે નીકલે એકતાલીસ સવાર.
 ઝએતું પાક દામન વ યાબીસ કનીઝ,
 બેટી શાહ ઈરમરદીથી અઝબં અઝીઝ.
 ચેહ પાંચો સવાર ઉસકે આએ નઝર,
 કીઈ એડ ઘોડેકો તબ ઝુદતર.
 પહેંચી આકે નઝદીક એક આનમેં,
 લગી કહેને સું કર સો મએદાનમેં.
 કહો કીન દો નુમ ચેહ પાંચો સવાર?
 કે મેરે ખીચ કરતે શીકાર?

પરંદાન પર મારે મુન્હ ફાંક તલ.
 અગર શેર હો લાગે સુન્હ ધાંક તલ.
 મગર ઝીંદગીસે ફુલે અપને સેર,
 કે ફીરતે ફો મેરે બંગાલમેં દીલેર.
 મોહમદ હનીફને કીઆ તબ સવાલ,
 કે અએ શુખ રઅના તુન્હે કયા મન્નલ.
 કે મરદોંકા તુ પહેન કરકે લીખાસ,
 મુકાબીલ હોવે હમસે તુ બે હીરાસ.
 કહી કયું કે બના કે ઝોરત ફું મએ,
 મુન્હે કીસ રવીશસે પછાને તુન્હે?
 અમીરને કહા તબ તુ સુન નાઝની,
 કીઆ એડ ઘોડેકો ભસ વક્ત મઈ.
 કે સીપા તેરા થલથલાયા શીતાબ,
 દોનોં પાંચ કાંપેથે અંદર રીકાબ.
 કહી ગરહું ઝોરત મગર ફું બાબ,
 બહોત શેર મરદોંકે
 બહોત બાબ
 કઈ બે

[૮] કીસો મહમદ હનીફનો.

હસબ ઓર નસબમેં સો મએં પાકું,
 વલે ઝોર સાઝીમેં યોલાકું.
 વલે હમ ઉપર આબતક કીસકા વાર,
 ન હો તબ તલક ના કરેં ઉસપે વાર.
 યેહ સુન કરકે ઝએતુન નેઝા કીરા,
 મારી આકે લાલા કમરમેં લગા.
 વોહ લગતેહી નેઝકે બે હોશ હો,
 ઝમીંપર ગીરે ખુદ ફરામોશ હો.
 અથી ઈસ મને હીકમતેં હક મગર,
 કે પાએ ન હિસ વક્ત ફત હો ઝફર.
 હકીકતમે મઅશુકે ઝએતુન થી,
 અમીર પર અઝલસે વોહ મદતુન થી.
 વગર નહીં તો ઓરતકી તાકત કહાં,
 કે ઈબને હએદરસે આકર યહાં.
 કે બે ખુદ મોહમદ હનીફ,
 ન હોકર ફરીફ.
 તેતન ઉતાલ,

કરી ભડકે અપને પદરકો સલામ.
 કહા શાહને અએ હુબતરે, ને કનામ.
 ગઈથી ને તુ ખેલનેકો શીકાર.
 તો ક્યા આજ લાઈ ફર્યે તુ કર શીકાર.
 અરજ કી કે અએ વાલીદે મહેરબાન.
 મોહમદ હનીફકો મએ મારી બલન.
 સવાર ચાર ફીર બિતકે હમરાફ કે,
 પકડ બિતકો લાઈ હું મએ સાથ લે.
 ચોહ બેટા અલી મુરતુઝાકા અથા.
 શનઆત સતી લંગમેં મશહુર થા.
 સો એક ઝરબ નેઝેસે મારી હું મએ,
 ઘોડેસે ઝમીંપર પછાડી હું મએ.
 વઝીરાં કહે મીલકે આ શાહકો,
 કે હમ સાચે માને ન ઈસ બાતકો.
 મોહમદ હનીફકા ફર્યે મશહુર નામ.
 બહોત બિતકે ફર્યેગે સો રસતમકે કામ.
 કેલસ ન પે પહોંચે અલી મુરતુઝા,
 કુદર તોડ કર દીકો કાયમ કીયા.
 ચેહ સુનકરકે ઝઈલું ચુસ્સે બીચ આ,
 કહી બાપસે ફીર ચું ચોહ સોગંદ બા.
 લી ચાલીસ બાંદીસે હોકર તયાર.
 મદીને કે ભલીબકો હોકર સવાર.
 અલી મુરતુઝાકા ફર્યે મશહુર નામ.
 બહોત બિતકે હોવેગે રસતમકે કામ.
 ફતહ કરકે આવે તો ઝએલુન નામ.
 વગર નહીં તો આવે ન ફીર ઈસ મકાન.

ਐਹੁ ਕਹੇ ਕਰਕੇ ਟਾਪੀਲ ਫੁਧੇ ਦਰਸਰਾ,
 ਕਹਾ ਭਾਵਸ਼ਾਹੁਕੋ ਵਝੀਰੀਨੇ ਆ.
 ਤੇ ਅਯੇ ਸਾਹੁ ਅਰਭਕੇ ਸੀਪਾਧੇ ਹਯੇ ਖੁਭ,
 ਸਨਅਤ ਮਨੇ ਮਰਦ ਹਯੇਗੇ ਅਨੁਭ.
 ਲੀ ਧਾਰੀਕੀ ਕਰ ਧਾਰ ਧੀਤੇ ਸਵਾਰ,
 ਸੀਲਾਹੁ ਔਰ ਸਾਮਾਨ ਸਭ ਕਰ ਤਧਾਰ.
 ਲਡਾਔਓ ਈਸੀ ਸਾਅਤ ਸਭ ਹੋਲਕੁੰ,
 ਤਮਾਸ਼ਾ ਦੇਔਓ ਫਿਨਕਾ ਲਧੇ ਮੋਲਕੁੰ.
 ਆਧੀ ਸਾਹੁਕੀ ਭਾਤਰਮੇਂ ਤਭ ਫਿਨਕੀ ਭਾਤ,
 ਈਯੇ ਧਾਰ ਧੀਤੇ ਔਰ ਹਥੀਆਰ ਸਾਤ.
 ਈਯੇ ਮਸਹੂਤ ਮੀਲਕੇ ਧਾਰੀਨੇ,
 ਧੀਤੇ ਔਰ ਹਥੀਆਰਾਂ ਹਮਾਰੇ ਕਨੇ.
 ਈਸੀ ਵਕਤ ਹੁਕਨੇ ਹਮੇਂ ਹਯੇ ਈਯਾ,
 ਹਯੇ ਲਾਝੀਮ ਕਰੇਂ ਕਾਝੀਸੇ ਝੀਝਾ.
 ਅਗਰ ਮਾਰੇਂ ਫਿਨਕੀ ਤੋ ਝਾਝੀ ਕਹਾਯੇਂ,
 ਮਰੇਂ ਗਰਤੀ ਦਰਨ ਸਾਹਾਦਤਕਾ ਪਾਯੇਂ.
 ਹਯੇ ਧਾਰੀਂ ਅਸਵਾਰ ਧੀਤੀਂ ਫਿਪਰ,
 ਈਯਾ ਹਮਲਾ ਕੁੰਕਾਰਕੀ ਹੀਲ ਪਰ.
 ਧਾਰੀਂ ਮੀਲ ਲਧਰਕੋ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰੇਂ,
 ਖੁਰੇਝਾਂ ਹੀ ਕੁੰਕਾਰ ਗੀਰ ਗੀਰ ਮਰੇਂ.
 ਲਯੇਸਾ ਹੋਰ ਭਧਰਧੀਂ ਮੇਂ ਭਧਰ ਪਡੇ,
 ਈਸੀ ਤੋਰ ਵੋਹੁ ਧਾਰ ਧਾਰਾਂ ਲਡੇ.
 ਸਨਅਤਕੀ ਦੇਭ ਫਿਨਕੀ ਸਾਹੁ ਚੀਰਮ,
 ਪਕੜਨੇਕਾ ਫਿਨਕੀ ਈਯਾ ਤਭ ਫੁਕਲ.
 ਵਲੇਡੀਨ ਨ ਆਧੇਂ ਈਸੀ ਤੇ ਵੋਹੁ ਫੁਕਲ,
 ਪਕੜਨੇਕਾ ਫਿਨਕਾ ਫੁਕਾ ਖੁਸ਼ਾਕੀ ਲਾਤ.

મહેલસે તુરત સુનકે ઝઝેતુન આઈ,
 દીલા ઉન્હોંકો કહી દીલ લગાઈ.
 અગર ઝીંદગી ચાહતે હો લુખ્હે,
 તો ઘોડે ઝોર ફથીઆરાં લાદો હમે.
 વગરના તો હું મએં લુખ્હારી ફરીફ,
 હએ કીસ તોર મારા મોહમ્મદ ફનીફ.
 એહ ચારોંને સુને કર સો ઝઝેતુંકી ખાત,
 લી ફથીઆરાં ઘોડે દીએ ઉસકે હાથ.
 વોહ ચારોંકો ઝાં પસ કરી બંદમે,
 આઈ વહાંસે નલદી પદરકે કને.
 કહી ગર હો શેખસત તો બળેં શીતાબ,
 મદીના ફતેહ કરકે આળેં શીતાબ.
 પદરને કહા અએ ભગર ગોશે મન,
 કે ઉસ સુલકકે લોગ ફએંગે કઠન.
 તુ લાવેગી વહાંસે મેરેપર બલા,
 અગર તુ નબવે તો બેહતર લલા.
 બસદ હોકે વહાંસે તો શેખસત ફુઈ,
 બલુઝ એહેલ બાંદીન ફમરાફ કોઈ.
 મદીનેકે લનીબ યલી ઝુદતર,
 ઝરાફ ઝોર બબતર સલી પહેન કર.
 ઝરાફ પોશ ચાલીસ બાંધી ફુઈ,
 સુસલ્લા હો અસવાર ફમરાફ ફુઈ.
 બે મકબુલ આયા ઉતર કોહસે,
 પકારા અમીરકો વોહ અંદોહસે.
 કે ફુશીઆર હો તુમ ઉકો આ ઈમામ,
 દીલો ભંસે મએં હું તુમારા ગલામ.

ਸੋ ਆਵਾਜ਼ ਮਕਯੂਲ ਸੁਨਕਰ ਧੰਮਾਮ,
 ਆਐ ਹੋਸ਼ਮੇਂ ਉਸਕੈ। ਸੁਨਕਰ ਕਲਾਮ,
 ਅਮੀਰ ਥੁੰ ਕਹੇਥਾ ਮਯੇਂ ਯੁਸ਼ ਭਵਾਭਮੇਂ,
 ਮੁਝੇਂ ਕਥੁੰ ਨਗਾਥਾ ਤੁ ਧੰਸਿ ਭਾਭਮੇਂ,
 ਕਹਾ ਫੀਰਕੇ ਮਕਯੂਲ ਅਯੇ ਮਹੇਰਭਾਂ,
 ਕੇ ਭੇ ਹੋਸ਼ ਹੋਕਰ ਪਏਥੇ ਯਥਾਂ,
 ਝਰਭ ਐਕ ਨੇਝੇਸੇ ਝਯੇਤੁੰਨਕੇ,
 ਤੁਮ ਭੇ ਹੋਸ਼ ਹੋਕਰ ਝਮੀਂ ਪਰ ਗੀਰੇ,
 ਕਾਰਾ ਯਾਹੁਤੀਥੀ ਤੁਝਾਰਾ ਗਲਾ,
 ਸੁਵਾ ਨਨ ਤੁਮਕੋ ਨ ਕਾਟੀ ਲਲਾ,
 ਧੋਹ ਧਾਰੀਂਕੀ ਤੇਰੇ ਪਕਡ ਫੁੰਦਸੇ,
 ਲੀ ਹਥੀਆਰ ਧਾਰੀਂ ਕੇ ਲੇ ਛੰਦਸੇ,
 ਭੀਨਲ ਹੋਕੇ ਤਭ ਦੀਲਮੇਂ ਹੁਝਰਤ ਅਮੀਰ,
 ਮਦੀਨੇਕੇ ਨਨੀਭ ਯਲੇ ਧਰਕੇ ਧੀਰ,
 ਆਯੇ ਧਰਮੇਂ ਦੀਲਗੀਰ ਹੋਕਰ ਧੰਮਾਮ,
 ਗਧ ਉਨਕੇ ੩ ਪਰਕੀ ਰੌਨਕ ਤਮਾਮ,
 ਨੇ ਭੀਭੀ ਹੁਨੀਫ਼ਾ ਅਧੀ ਉਨਕੀ ਮਾਂ,
 ਸੋ ਮਕਯੂਲਕੋ ਏਭ ਭੀਲੀ ਤਥਾਂ,
 ਕੇ ਦੀਲਗੀਰ ਕਥੁੰ ਹਯੇ ਧੇਹ ਮੇਰਾ ਪੀਸਰ,
 ਹਕੀਕਤ ਤੁ ਮੁਝਕੋ ਸੁਨਾ ਸਰ ਭਸਰ,
 ਕੀਆ ਅਰਝ ਮਕਯੂਲ ਭਾਤੁਨਸੇ,
 ਨੇ ਗੁਝਰੀਥੀ ਸਾਹੁ ਪਰ ਧੋਹ ਝਯੇਤੁੰਨਸੇ,
 ਧੇਹੁ ਸੁਨਕਰਕੇ ਭੀਭੀਨੇ ਗੁਸ਼ਾ ਕੀਯਾ,
 ਵਹੀਂ ਅਪਨੇ ਫ਼ਰਜ਼ੰਦਕੋ ਤਾਅਨਾ ਦੀਆ,
 ਕੇ ਤੇਰਾ ਪਧਰ ਹਯੇ ਅਲੀ ਸਾਹੁ ਨਵਾਂ,
 ਮਯੇਂ ਭੀਭੀ ਹੁਨੀਫ਼ਾ ਫੁੰ ਮੇਰੀ ਅਨਾਂ.

મએં કુશતી લડી શાહ મરદાંકે સાથ,
 લડી સાત દીન ઓર મએં સાત રાત.
 અએસે બાપ માંકા તુ હોકર પીસર,
 ગીરા ઝરબે ઓરતસે હો બે બબર.
 હમે અએસે ફરઝંદસે આતા હએ આર,
 બે હાથોંસે ઓરતકે હો ખ્વારો ઝાર.
 એહ તઅના કીઆ માને ઊનકે ઉપર,
 અમીરકે બગર પર હુંવા કારગર.
 એહ કહે કરકે માને કીઆ બંકે ખ્વાબ,
 મોહમદ હનીફ સું ઊઠે તબ શીતાબ.
 કીઆ ઝીન ધોડેપે હોકર સવાર,
 સીલાહ ઓર સંબુક હોકર તયાર.
 ચલે સાથ મઝબુલકો લેકે તબ,
 કસમ બા કીઆ ઓહદ દીલમેં સું તબ.
 કે અએતુનો ચાલીસ ઉસકી કનીઝ,
 મએં લાઊં પહડ કએદમેં ઉસકો નીઝ.
 ઓર શાહે ઈરમકોલી લશકરકે સાથ,
 રતેહ કર સુસલમાં કરેં અપને હાથ.
 છુડાઊં મએં ચારોંકો ન બંદસે,
 તબ આઊં મદીનેમેં આતંદસે.
 વગર ના મદીનેમેં સુંહ ના દીખાઊં,
 મેરે બાપ માંકન મએં ફીર કર ન આઊં.
 એહ કહેકર ચલે એડ ધોડેકો કર,
 તરફ સુલક શાહે ઈરમકી મગર.
 બબ બીબી હનીફા ઊઠી ખ્વાબસે,
 પૂછી અપની લોંબીકો બેતાબસે.

કે ફરઝંદમેરા કહાં હયે બતાવ,
 કીધરકો ગયા ખાટ મુલ્કકો દીખાવ.
 કનીઝક વોહ બીબીકો ચુંકર કહી,
 અમીર સવાર હોકર ગયે હયે અલી.
 વોહ મકબુલ ઘોડેકી પકડી રીકાબ,
 ગયા હયે યાયે ખાતુન આલી બનાબ.
 લગી કરને અફસોસ બીબી વહાં,
 કે તખતેસે મેરે ગયા બે ગુમાં.
 બ બહુ કે કયા ઉસકા હોવેગા હાલ,
 વોહ બન અપની દેવેગા બે કીલોકાલ.
 કે હયે ફીજ શાફે ઈરમ ફઝદા લાક,
 વોહ ઝખેલુ કે સબ સુલ્કમેં હયે સોધાક.
 ચેહ કહેકરકે બીબીલી હોગઈ સવાર,
 ફીરા લાજિ ફરઝંદ મયે અપના નઝાર.
 પહેન કરકે બબતર વોહ હોકર સવાર,
 ચલી ઝુલતર તબ વહીં હો સવાર.
 રવાના ફુઈ સુએ સુલકે ઈરમ,
 વોહ ઘોડેકો દવડા વહીં દમ બદમ.
 પહોંચી વોહ તયે મંઝલકો કર એકબાર,
 ઉડા રખર ઉતકે ઝરદો ગુબાર.
 પસઆં ગરદે અસવાર ઝાહેર ફુએ,
 એક તાલીસ અસવાર બાહેર ફુએ.
 થે ચાલીસ અસવાર ઉસકે કનીઝ,
 વોહ ઝખેલુન પાકીઝાથી બાતમીઝ.
 સો આતીથી ચડકર મદીને ઉપર,
 પડી ઉતકે બીબી ફનીફા નઝર.

નઝર કરકે દોખીતો હએ એક સવાર.
 ચલાતા હએ ઘોડેકો બે ઈબતીઆર.
 વોહ ઝએ તુને ઘોડા ઉઠાયા વહાં.
 કહી જાકે હએ ફોન તુ અએ નવાં?
 મેરે ડરસે જાવેસો રસતમ નીકલ.
 તુ ચાં ફોન આતા હએ મેરે પે ચલ.
 અગર મરદુમીકા તુ રખતા અસર.
 તુ કર વાર અવલ્લ મેરે સર ઉપર.
 કહા ઉસકો બીબીને સુનકર બહાલ.
 કે અએ બે મુરવ્વત તુજ્હેકયા મન્ગલ.
 કે મરદોંકે હથીઆરાં બાંધે કમર.
 સુકાબીલ હો મરદોંકે તુ આનકર.
 તુજ્હે હએ એહ લાઝીમ કે મરોખા પકડ.
 શાંતે સુત ઘરમેં રહે બગ્મેડકર.
 ઉહી કીસ વઝાસે પહેછાની મુજ્હે.
 કે ઓરત હું જાની તુ ક્યુંકર સુજ્હે.
 કહી જાકે આતીથી ઘોડા ચલા.
 રીકાબ ખાઈ ભુંબીશ વ સીના હીલા.
 તલી મઝેંતે જાના કે ઓરત હએ તુ.
 અબસ મુજ્હેસે કરતી હએ તુ ચુકતરુ.
 તો ઝએતુન બોલી અગરમેં હું ઝન.
 વલે મઝેં હું મરદોંકી ગરબ્ન શીકન.
 એહ કહેકરકે શમશીરકો ખીંચ કર.
 લગાઈ વોહ બીબીકે સરકે ઉપર.
 બીબીને સીપર પરલીઆ ઉસકા વાર.
 સીપર કાટકર હોગયા સરમેં વાર.

ਝਯਮ ਧਾਰ ਉਂਗਲਕਾ ਸਰਮੇਂ ਲਗਾ,
 ਲਛੁ ਤਯ ਝਯਮੀਂਮੇਂਸੇ ਯਹੇਨੇ ਲਗਾ.
 ਧਕਕਰ ਯਾਕੇ ਯੀਯੀ ਕੁਧੰ ਫੀਸਲਮੰਦ,
 ਤਲੀ ਫਿਲਪੇ ਝਯੇਲੁਨੇ ਡਾਲੀ ਕਮੰਦ.
 ਤਯ ਲਾਧਾਰ ਹੋਕਰ ਕਹਿ ਝੁਲਝੀਲਾਲ,
 ਓਲਾਹੀ ਮੇਰੀ ਲਾਨ ਰਯੇ ਓਤਾਲ.
 ਅਮੀਰ ਜਾਤੇ ਜਾਤੇ ਫੀਯਾ ਤਯ ਯੀਧਾਰ,
 ਲਗਾ ਕਰਨੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋ ਯੋਕਰਾਰ.
 ਮਯਾਦਾ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ;
 ਧੋਹ ਨੀਕਲੇ ਅਫ਼ੇਲੀ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ.
 ਅਮੀਰਨੇ ਕਹਾ ਤਯ ਤੋ ਮਕਯੁਲਕੀ,
 ਅਯੇ ਮਕਯੁਲ ਸੁਨੁ ਮੇਰੀ ਯਾਤਕੀ.
 ਆਯਾ ਫੀਲਮੇਂ ਮੇਰੇ ਹਯੇ ਅਯੇਸਾ ਫੀਕਰ,
 ਓਸੀ ਟੇਕੁੰਦੇਪਰਲੁ ਧਡ ਕਰ ਨਯਰ.
 ਧਡਾ ਟੇਕੁੰਦੇਪਰ ਧੋਹ ਹਯਸ਼ੀ ਗੁਲਾਮ,
 ਨਯਰ ਕਰਕੇ ਫੋਯਾ ਕਹਾ ਧਾ ਓਮਾਮ.
 ਡਾਲੀ ਮਾਂਪੇ ਤੇਰੇ ਹਯੇ ਝਯੇਲੁੰ ਕਮੰਦ,
 ਫੀਯਾ ਧਾਹਤੀ ਹਯੇ ਫਿਨਹੀਂਕੀ ਧੋਹ ਯੰਦ.
 ਸ਼ੀਤਾਯੀਸੇ ਪਹੋਂਧਾ ਮਦਦਕੀ ਅਮੀਰ,
 ਵਧਾਰਨਾ ਫਿਨਹੀਂਕੀ ਹਯੇ ਕਰਤੀ ਅਸੀਰ.
 ਅਮੀਰਨੇ ਫੀਯਾ ਯੇਡ ਧੋਡੇਫੇ ਤਧੀ,
 ਪਹੋਂਧੇ ਯੇਕ ਲੇਹਯੇਮੇਂ ਜਕਰ ਵਹੀਂ.
 ਕਮੰਦ ਕਾਟ ਤਲਵਾਰਸੇ ਫੀ ਝੁਡਾ,
 ਪੀਛੇ ਮਾਂਡੀ ਕਰ ਯੁਧ ਝੁਧਾ ਪੇਸ਼ਾਵਾ.
 ਅਨਯ ਹੋਕੇ ਯੋਲੀ ਸੋ ਝਯੇਲੁੰ ਧੁਕਾਰ,
 ਕੇ ਕਧੁੰ ਮੁਨਹੀਂਸੇ ਮੇਰਾ ਝੁਡਾਧਾ ਸ਼ੀਕਾਰ.

તેરા નામ ક્યા હએ તુ જલદી બતા?
 એહ અસવાર હએ કીન મુલ્કો સુના.
 કહે નામ મેરા હએ મોહમદ હનીફ.
 મએ લડને કો આયા ફું હોકર હરીફ.
 એહ અસવાર હએ સો મેરી માં હએ મે?
 કેનીકલી હએ ઘરસે મેરે વાસ્તે.
 મએ બનીથી ઝએતું કહી એક સાબુન,
 ન હોગી મેરેસે કહી કોઈ ઝન.
 તેરી માં બહાદર બડી પહેલવાન,
 કે મેરે મુકાબીલ બડી બેગુમાન.
 વ લેકીન તુ ઉસ રોઝકો બચે ગયા,
 મુવા બન તેરી ન કાદી ગલા.
 વલે મુલ્કો મુલ્ક હાથસે અબ મહાલ,
 અલી વાર કરતી ફું જલદી સંલાલ.
 લગી હોને દોનોમેં તબ કાર ઝાર,
 લડે બહોત દોનોં કરે ખુબ વાર.
 લી બીબીને યાદરસે બાંધી ઝબમ,
 તયમ્મુમ કીયા કર ડગાના બતમ.
 સુનાબત માંગી કે અએ યા કરીમ,
 દે ફરઝંદકો મેરે ફતેહ યા રહીમ.
 ઝબર દસ્ત ઓરત બડિ હએ હરીફ,
 એહ બેટા તેરે શેરકા હએ હનીફ.
 ફતેહ દે ઈસે રબ તુ મેરી શરમ,
 વગરનહીં તો બતા હએ સારા લરમ.
 ફતેહ દી ખુદાને એહ સુબકર ડુઆ,
 કીયા હકને તબ ઉનકી હાલત રવા.

અવલ તીરબાઝી સો દોનોં કીએ,
 બઝાં ખીચે તલવાર હથમેં લીએ.
 અમીરકા ન વાર હિસપે કરતા અસર,
 ન હો વાર ઝઝેલુનકા કારગર.
 અમીરને કહા તબ ચું ઝઝેલુનકું.
 પકડ હાથ મેરા કમરબંદ તુ.
 તુ કર ઝોર ઘોડેસે મુઝકો ઉઠા,
 બઝાં મએ ઉઠાઊં. યેહ શારતે બહા.
 ઝઝેલું તબ કમરમેં બ ઝોર હાથ ડાલ,
 કીયા ઝોર ચહેરા હુવા હિસકા લાલ.
 અમીરને કીયા સુસત તબ ઝીનકું,
 સંભાલા અપસકો સો હર હાલ સું.
 બઝાં હાથ હિસકી કમરમેં દીઆ,
 પકડકર કમર એક નઅરા કીયા.
 વહીં ઝીનસે સરકે ઉપર ઊઠા,
 ફેંકા તબ વોહ ઝઝેલુનકો દર હવા.
 પુકારી હએ બીબીને તબ સુદતર,
 પુકારી અએ દરઝંદ પકડ ભલ્લતર.
 અગર યેહ ઝમીંપર ગીરેગી કલી,
 તો મએ ઉધ તુલ્હકો ન બબશું કલી.
 યેહ સુનકરકે ઝેલે અમીરને ઉપર,
 ઉતારે હિસે તબ ઝમીંકે ઉપર.
 વોહ ઝઝેલુન બોલી અએ સાહેબ તમીઝ,
 દીલોબંસે હું મએ સુન્હારી કનીઝ.
 મએને અપને દીલમેં આહદ સું કીયા,
 બે સુન્હકો પછાડે વોહ ખાવંદ મેરા.

અમીરને કહા તબ સુસલમાન હો,
 શીરક ઓર કુફર સેલી બેઝાર હો.
 સદક દીલસે ઝઝેલુને કલમા કહી,
 લી ચાલીસ કનીઝાં સુસલમાં કુઈ.
 અમીરને કહા માંકો ઝઝેલુંકે સાથ,
 લેબઅો મદીનેકો વાલા સીફાત.
 મઝેને ફીરકે આનેકી બાઈ કસમ,
 મઝે બહિંગા દર સુલક શાહે ઈરમ.
 સુસલમાં કૃં ઓર ચારાં છુડાઈ,
 તલી મઝે મદીનેંમેં આ સુહ દીબાઈ.
 કહા શાહને દીલમેં ઝઝેલુન ઓર હઝે,
 સુબાદગા મેરી માંસે કરે.
 યેહ નવ સુસલમ ઈસકા નહીં એતબાર,
 દોનોં હાથ બાંધે હઝે કર ઉસતવાર.
 કીએ માંકે હમરાહ ઉન સબકે તઈ,
 લી ચાલીસ કનીઝાં કો બાંધા વહીં.
 મદીનેકે બનીબ રવાના કીએ,
 આપીહી રાહ સુલકે ઈરમકી લીએ.
 વોહ બીબી હનીફા ઓર ઝઝેલુનલી,
 મદીનેકે બનીબ ચલી હઝે સલી.
 એકાએક લંગલમેં કીઆ ન ચુઝાર,
 વહાંકા શહીન શાહથા કરતા શીકાર.
 વોહ ઘોડા ઉઠાયાથા એક શોર પર,
 આગે ઉસકે લાગેથે દો શોર નર.
 એકાએક પડી શાહકી ઉનપર નઝર,
 વોહ ઘોડા ઉઠાયા વહીં સુદતર.

ਯੰਧਾ ਦੇਖ ਚੰਕਤਾਲੀਸ ਸਵਾਰੋਂਕੇ ਹਾਥ,
 ਅੱਠ ਅਸਵਾਰ ਉਨਕੋ ਲੇਲਤਾ ਹਯੇ ਸਾਥ.
 ਕਹਾ ਸਾਹੁ ਝਾਲੀਮਨੇ ਭੀਭੀਸੇ ਧੁੰ,
 ਕੇ ਧੇਹੁ ਕੋਨ ਹਯੇ ਐ ਹਯੇ ਕੋਨ ਧੁੰ.
 ਕਹੀ ਮਯੇਂ ਹਨੀਫ਼ਾ ਨੂ ਝੋਲ ਅਲੀ,
 ਧੇਹੁ ਮੇਰੀ ਯਹੂ ਕੋ ਮਯੇਂ ਲੇਕਰ ਅਲੀ.
 ਧੇਹੁ ਯਾਲੀਸ ਅਸਵਾਰ ਉਸਕੀ ਕਨੀਝ,
 ਲੇਲਤੀ ਮਈਨੇਕੋ ਨੂੰ ਉਨਕੋ ਨੀਝ.
 ਕਹਾ ਸਾਹੁ ਯਹੂਕੋ ਮੁਨੇਹੇ ਦੇਖਤਾਲ,
 ਅਲੀ ਨੁ ਧਰ ਅਪਨੇ ਹੋਕਰ ਯੁਸ਼ਾਹਾਲ.
 ਸੁਯਨ ਸੁਨਕੇ ਯੋਲੀ ਉਸੇ ਯਾ ਗਝਯ,
 ਮੁਕਾਯੀਲ ਨੂਧੁ ਸਾਹੁ ਝਾਲੀਮਕੇ ਤਯ.
 ਲਗਾ ਯਾ ਧੋਹੁ ਕਾਫ਼ਰਨੇ ਤਯ ਸਰਪੇ ਵਾਰ,
 ਝਯਮ ਪਰ ਝਯਮਸੇ ਨੂਧੁ ਯੇ ਕਰਾਰ.
 ਕਹੀ ਯਾ ਧੰਲਾਹੀ ਨੁ ਰਯਲੇ ਸ਼ਰਮ,
 ਕੇ ਨੂੰਗੀ ਤੇਰੇ ਸ਼ੀਰਕੀ ਮਯੇਂ ਹਰਮ.
 ਭਠਾ ਵਹਾਂਸੇ ਧੁੰਦਕਾਰ ਗਰਧੇ ਗੁਯਾਰ,
 ਕੇ ਮਲਨੇ ਲਗਾ ਆਂਯੇਂ ਧੋਹੁ ਸ਼ਹੀਰਯਾਰ.
 ਕੁਰੀਸ਼ਾਨੇਂ ਕੁਰਸ਼ਾਕੀ ਪਕੜਕਰ ਰੀਕਾਯ,
 ਪਹਾਂਯਾਯਾ ਪੋਹੁ ਭੀਭੀਕੀ ਧਰਮੇਂ ਸ਼ੀਤਾਯ.
 ਨੂਵਾ ਯਰਤਰਕੁ ਨਯ ਧੋਹੁ ਗਰਧੇ ਗੁਯਾਰ,
 ਲਗਾ ਧੋਮਨੇ ਹਰਤਰਕੁ ਸ਼ਹੀਰਯਾਰ.
 ਨੂਧੁ ਭੀਭੀ ਗਾਯੇਯ ਸੋ ਧੋਭੇ ਸੰਗਾਨ,
 ਨੂਵਾ ਯੁਸ਼ਾਕੇ ਝਯੇਨੂੰ ਲਗੀ ਮੇਰੇ ਹਾਥ.
 ਵਹੀ ਉਸਕਾ ਲਸ਼ਕਰਯਾ ਆਯਾ ਤਮਾਮ,
 ਕੇ ਮੁਨਰਾ ਕੀਆ ਆਕੇ ਸਯ ਯਾਸੀਆਮ.

ਲਗਾ ਕਹੇਨੇ ਅਯੇਤੁਨਕੀ ਸਾਹਬੁਲੁ,
 ਕੇ ਅਯੇਨਾਅਨੀਂ ਅਯ ਸੁਲ੍ਹੇ ਕਰ ਕਯੁਲੁ.
 ਕਹੀਉਸਕੀ ਅਯੇਤੁਨਕੇ ਅਯੇਂ ਅਯਸ ਆਤਾ.
 ਕੀਂ ਕਯਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਭੰਧੇ ਧੀਨੀਂ ਹਾਥੁ.
 ਬਗਰ ਨਹੀਂ ਤੀ ਮਯੇਂ ਦੇਤੀ ਤੁਲ੍ਹਕੀ ਸਭਾ.
 ਤੁ ਧੇਹੁ ਆਤ ਕਹੇਨੇਕਾ ਪਾਤਾ ਮਭਾ.
 ਵਝੀਰੀਨੇ ਭੀਲਾ ਕੇ ਅਯੇ ਸਾਹਿਰਵਾਰ,
 ਕੇ ਆਧੀਂ ਤੇਰੇ ਧਾਮਮੇਂ ਹਯੇ ਧੇਹੁ ਨਾਰ.
 ਧੇਹੁ ਲਾਧਾਰ ਹੋਕਰ ਕਰੇਗੀ ਕਯੁਲੁ,
 ਤੁ ਧੀਲਅਪਨਾ ਕਰਤਾ ਹਯੇ ਕਯੁਂਕਰ ਮਲੁਲੁ.
 ਕੀਆ ਆਕੇ ਐਕੁ ਭਾਗਮੇਂ ਤਯ ਮਕਾਮ,
 ਗੀਰਦ ਉਸਕੇ ਉਤਰਾ ਹਯੇ ਲਸਾਕਰ ਤਮਾਂਮ.
 ਬੋਹੁ ਅਯੇਤੁਨ ਔਰ ਉਸਕੀ ਧਾਲੀਸ ਕਨੀਯ,
 ਰਭਾ ਭਾਗਮੇਂ ਸਾਹਨੇ ਲਾ ਭਾ ਤਮੀਯ.
 ਕੀਆ ਆਕੇ ਮਾਲਨਨੇ ਸਾਹਕੀ ਸਲਾਮਾ,
 ਕਹਾ ਸਾਹਨੇ ਅਯੇ ਆਲ ਕਰ ਐਕੁ ਕਾਮ.
 ਤੁ ਭੁਧੀ ਹਯੇ ਭਨੇ ਸਲੀ ਮਕਰ ਕੁੰਦਾ,
 ਧੇਹੁ ਔਰਤ ਨੇ ਲਾਧਾ ਕੁੰ ਮਯੇਂ ਕਰਕੇ ਭੰਦੁ.
 ਤੁ ਕਰ ਭਕਰ ਮੇਰੇ ਲੀਐ ਉਸਕੀ ਪੰਦੁ,
 ਉਸੇ ਕਰਕੇ ਰਾਝੀ ਤੁ ਲਾ ਹੀਸਮੰਦੁ.
 ਤੁਲ੍ਹੇ ਮਾਲੀ ਵਝਰਸੇ ਕੀਂਗਾਨੀਹਾਲ,
 ਮੇਰੇਸੇ ਮੀਲਾ ਈਸਕੀ ਲਾਕਰ ਈਤਾਲ.
 ਕੀਆ ਅਰਝ ਮਾਲਨਨੇ ਸਾਹੇ ਭਹਾਂ,
 ਧੇਹੁ ਹਯੇ ਕਾਂਮ ਮੇਰਾ ਕੀਂਗੀ ਭਭੰ.
 ਭਯਾਂ ਸਾਹਨੇ ਭੀਲਾ ਕੇ ਅਯੇ ਪੀਰਝਨ,
 ਨੇ ਮੀਲੁਧ ਈਸ ਵਕਤੁ ਹੋ ਤੇਰੇ ਕਨ.

સો ખાનેકો લા ગુદતર મેરે ધીર,
 કહી હએગા હાઝર ઈસી વક્ત શીર.
 હુકમ હો તો અબ હુધ ગરમ કરકે લાઘિ,
 મએ બેગીસે લાકર તુમનકો પીલાઘિ.
 કહા શાહને બેહતર તુ બ લાવ હુધ,
 ગરમ કરકે લાના મેરે પાસ ગુદ.
 ખુદી બકે વોહ હુધ તબ ઘાનકર,
 બલાને લગી આકે ચુલેપે ધર.
 એકાએક ખુવાબ ઈસ ખુદીકો હુવા,
 વોહ સપનેમે તબ દેખતી હએ તો કયા.
 પકડ બાલ સીરકે ફરીસ્તે અઝાબ,
 વોહ દોઝબ મને ખીંચતે હએ શીતાબ.
 ખુદી વહાં કરે શોર ગુલ બેશુમાર,
 કે કયું ડાલતે હો મુલ્હે ખીંચ નાર.
 કે કયા ગુનહ મેરા બે મુલ્હકો પકડ,
 લે બતે હો કયું તુમ સો દોઝબ અંદર?
 ખુદીથી ગરઝ ઈસ કશાકશ મને,
 પડીથી બહનમકી ગરદશ મને.
 બહોત શોર શર આહ ઝારી કરી,
 બહોત દરદરે બેકરારી કરી.
 ન આયા મદદ કોઈ લાતો મનાત,
 ન બિઝઝાને ઈસકી સુની કોઈ બાત.
 ફુઈ ના બિમેદી ઈસે આશકાર,
 કહી તબ કે અએ પાક પરવરદીગાર.
 બયા લે મુલ્હે તુ કઠન વક્ત હએ,
 અઝાબ અબ મેરે પર પડા સંજ્ત હએ.

બુતોં પર મુઠ્ઠે અબ તો બાવર નહીં,
 સીવા તેરે અબ કોઈ ચાવર નહીં.
 બુઢીકી કુઈ તબ ધોઆ સુસતબબ,
 મોહમદ નબી શાહ વાલા જનાબ.
 એકાએક કુવા આકે બિનકા ઝકુર,
 ઝમીંસે સમાતક કુવા શોલે તુર.
 અરઝ કી બુઢીને કે શાહે કબીર,
 કે દેખેસે તેરે કુઈ દીલકો ધીર.
 એહ ફરમાએ હએ તબ મોહમદ રસુલ,
 અગર દીન મેરા કરે તુ કબુલ.
 તો દોઝબમેં તુઝકો ન ડાલે કલી,
 બે કલમાં કહે અપને દીલસે અલી.
 વગર નહી તો જલકર તુ હોગી કબાબ,
 કરેંગે ફીશતે તેરેપર અઝાબ.
 બે દોબી જમાલે મોહમદ બ ખવાબ,
 ફીશતોંસે હોને લગા કમ અઝાબ.
 સદક દીલસે કલમાં પડી પીરઝાલ,
 કુબુલી મોહમદકે દીંકી બહાલ.
 કહા તબ નબીને બુઢીકો વહાં,
 કે મેરી બહુ બંદમેં હએ ચહાં.
 અવલ ઉસકો ન બોલ મેરા સલામ,
 બઝાં બોલ ફરજંદ અએ નેકનામ.
 તુ ખાતર જમઆ રખીઓ દીલબાકાર,
 તેરે તઈ છુડાએગા પરવર દીગાર.
 બુઢી તુકીસી તઓરસે દે છુડા,
 તો ઉસકી જઝા તુજહકો દેવે ખુદા.

એકાએક બુઢીકી ગઈ બુલકે આંખ,
 લગી હર તરફ દેખને જ્યાંક જ્યાંક.
 ને દેખી તો કુછ ખ્યાલકા નહીં અસર,
 વલેકીન મોઅત્તર હુવા ઉસકા ઘર.
 તબ આયા ચકીન ઉસ બુઢીકે તઈ,
 ચલી આઈ ઝઝેતુંકને તબ વહીં.
 પહેછાલી કે મેરા સચ્ચા હમે એહ ખ્યાલ,
 વોહ ખીદમતમેં ઝઝેતુંકી આઈ શીતાબ.
 ઉસે દેખ ઝઝેતુન કુઈ બેકસાર,
 કે કુટની યેહ હએગી ને આતી હએનાર.
 આતેમેં વોહ માલનને કીયા સલામ,
 મોહમદકે ઝાંપસ કહી વોહ સલામ.
 મુન્હે ખ્યાલમેં હમેં કહે ચું રસુલ,
 કહો બહુ મેરી નકર દીલ મલુલ.
 મુસલમાં કુઈ હું મએ ઉન હાથસે,
 છુડાઉંગી તુન્હકો મએં હર ધાથસે.
 બીબી સુનકે બોલી હો તેરા લલા,
 ખુદા તુન્હકો ઈસ ખાતકી દે જઝા.
 ઉઠી વહાંસે માલન આઈ ઘરમને,
 રખા ઝહેર કાતીલ અથા ઉસકને.
 ઝીહેર પીસકર કુધકે બીચ ડાલ,
 ગઈ લેકે વોહ શાહકને જુદહાલ.
 દીયા ડુધ માલનને લા શાહકે હાથ,
 મીલાઉંગી તુન્હકો મએં લા આજ રાત,
 કરી અપને ફંદસે તો રાઝી ઉસે,
 દીલાસે બહોત દેખે મએંને ઉસે.

એહ સુન્હદા ખુશી સુન પીઆશાહને હુદા,
 સો પીતેહી લેટા ગઈ બન ઝુદ.
 માલન આકે બોલી સું ઝએતુનકી,
 કે મારી હું મઝેં નકે ઉસ શાહકી.
 દીઈ ઉસકે કરનીકી ઉસકો સઝા,
 કમાઈકા અપની યખા વોહ મઝા.
 કહી સુન્હ કમરસે છુરીકો નીકાલ,
 મેરે હાથકે બંદ તુ કાટ ડાલ.
 ખુશીને છુરી લેકે કાટી હઝે બંદ,
 છુડાઈ હઝે ઝએતુનકી કરકે ઇંદ.
 ચાલીસોં કે બંદી કાટી ઝએતુનને,
 ગઈ શાહ ઝાલીમકે બારીકને.
 જુદા કરકે સરકો હુઈ પેસ સવાર,
 નીકલ બાગસે સું કહી હાંક માર.
 કે અઝે રોજ ઝાલીમ ખજરદાર હો.
 એહ સર અપને ખાવીંદકા દેખ લો.
 ચેક સુનતેહી લશકર ચલ ઉપર ફુવા,
 ધડા મારે બશકર અંદર ગલગલા.
 વઝીરાં ને થે સાથ ઉસ શાહકે,
 વોહ તઈઆર હો કરકે લડને લગે.
 વોહ ઝએતુન તલવાર તબ ખીચકર,
 કરી હમલા કુદકારકી રોજ પર.
 પછાડી વહીં કાફરાં બેશુમાર,
 લગે લાગને વહાં હઝારાં હઝાર;
 વઝીરોંને દાતોંએ ઉગલી પકડા,
 રોજોં હાથ પટકે સતી બાંધકા.

[੨੬] ਹੀਸ਼ੋ ਮਹਮਦ ਹਨੀਫ਼ਨੋ.

ਆਗੇ ਆਏ ਝਝੇਤੁੰਡੇ ਮਾਂਗੇ ਅਮਾਨ,
 ਕਹੀ ਉਨਕੀ ਨਲਦੀਸੇਂ ਲਾਘੀ ਚੰਮਾਨ.
 ਵਝੀਰੀਂ ਨੇ ਕਲਮਾ ਪਏ ਸਦਕ ਲਾ,
 ਯਝਾਂ ਉਨਕੀ ਝਝੇਤੁਨਨੇ ਥੁੰ ਕਹਾ.
 ਏ ਝੁਨ੍ਹਾਰ ਤੀਤੀ ਧਰੀਂ ਘੀਯ ਨਾ,
 ਯੁਤਾਂ ਤੀਤੀ ਯਲੀ ਕੁਕੁਰਦੀ ਚੀਤਾ.
 ਯਨਾ ਮਸਤੀਧਾਂ ਲੁਮ ਚੁਝਾਰੀ ਨਮਾਝ,
 ਚੰਮਾਦਤ ਕਰੀ ਲੁਮ ਵਝੁ ਅਪਨਾ ਸਾਝ.
 ਯੋਹ ਸਾਤੀਂ ਵਝੀਰੀਂ ਨੇ ਲੈ ਪੈਸਾਕਸ਼ਾ,
 ਧਰੇ ਆਗੇ ਝਝੇਤੁਨਕੇ ਹੀਕੇ ਯੁਸ਼ਾ.
 ਕੀਧੀ ਮਝਾਦ ਪਸ ਉਨਕੀ ਰਜਸਲ ਦੀਧੀ,
 ਯਝਾਂ ਉਨਸੇ ਦੀਲਮੇਂ ਕੀਕਰ ਯੇਹ ਕੀਧੀ.
 ਏ ਨਭੀਂ ਅਗਰ ਮਝੇਂ ਮਦੀਨੇ ਮਨੇ,
 ਨਨਲੁੰ ਅਮੀਰਕੇ ਉਪਰ ਕਥਾ ਯਨੇ.
 ਲਲਾ ਹਝੇਏ ਮਝੇਂਲੀ ਅਮੀਰ ਪਾਸ ਨਭੀਂ,
 ਪਏ ਕਾਮ ਉਸਵਕਤ ਮਝੇਂ ਕਾਮ ਆਭੀਂ.
 ਯੇਹ ਕਰ ਦੀਲਮੇਂ ਤਦਯੀਰ ਲਯ ਕੁਧੀ ਰਵਾਂ,
 ਨੇ ਯਾਕੀ ਯਹਾਂਸੇ ਰਹੀ ਦਾਸਤਾਨ.
 ਅਮੀਰਕੀ ਅਝੇ ਯਾਰੀ ਲੁਨੀ ਯਾਂਸੇ ਯਾਤ,
 ਝਝੇਤੁਨ ਪਾਕ ਦਾਮਲਕੇ ਨਯ ਯਾਂਧੀ ਹਾਥ.
 ਮਦੀਨੇਕੀ ਨਨੀਯ ਰਵਾਨਾ ਕੀਝੇ,
 ਯਲੇ ਰਾਹੁਲਕੇ ਚਰਮਕੀ ਲੀਝੇ.
 ਯਲੇ ਨਕੇ ਪਹੀਂਧੀ ਕੀਸੀ ਨਝੇਪਰ,
 ਅਥਾ ਯਾਗ ਝੇਕ ਉਸ ਮਕਾਂਕੇ ਉਪਰ.
 ਲੁਲੀਸਤਾਨ ਥਾ ਮੀ ਸਲੇ ਦੀਰਦੋਸਕੇ,
 ਲਗੇ ਉਸਮੇਂ ਮੇਵੇ ਥੇ ਹਰ ਝਾਤਕੇ.

ચંડુલ શાહકા બાગથા ચુલ બહાર,
 રોજી ફીલથી વહાં સો બારા હબર.
 અમીરને ઉસી બાગમેં બઝેકર,
 લગે તોડ બાનેકી સેબો સમર.
 બાઝે વહાંસે મેવે બહોત પેટ લર,
 રહે સો ઉસી બાગમેં બેબતર.
 નીગેહબાં ઉસી બાગકા દેખકર,
 ચંડુલ શાહસે બકર કીયા ચેહ બબર.
 કે એક સવાર અરબી હમે ઓર એક નફર,
 મેવે બાઝેકર સોરહે બેબબર.
 બેદી શાહ પરીકી ને કીરીયા પરી,
 અમીર પરથી આશક વોહ અઝબં પરી.
 ચંડુલ શાહને લે ફીલ બારા હઝાર,
 આયા બાગકે પાસ હોકર તયાર.
 સમંદરકે પહેલાડસે એક બાર,
 પરી આઈથી દેખનેકી દીદાર.
 વોહ આઈથી દીદારકી દેખને,
 દેખી ક્યા કે સોએ હએ દીનોં લને.
 લીયા ફીલને બાગકી આકે ઘેર,
 પકડનેકી આઝે હએ હોકર દીલેર.
 કરી અપને દીલમેં વોહ કીરયા પરી,
 ને સોએ થે ફુશીઆર બિનકી કરી.
 દીઆ તાગહાં બિસ પરીને અવાઝ,
 ઉડી વહાંસે ફેર બોલકર અપને બાઝ.
 પુકારી ક્યું સોએ ઉઠી યા ઈમામ,
 ચંડુલ શાહકા લશકર આયા તમામ.

ખડા ધેરકર બાગકે બાગકે આસપાસ,
 સોએ તુમ હો ક્યું કરે ઈતા બે હવાસ.
 ઊઠો અબ શીતાબીસે ફુશીઆર હો,
 કમર બાંધ ઈસ વક્ત તેઆર હો.
 એહ આવાઝ સુનતેહી હોકર તયાર,
 ગયા ઉલકી આંબોસે થા બે ખુમાર.
 લગે ઠહેને કીસકી એહ આવાઝ હએ,
 મગર હાથેકે ગએબકી રાઝ હએ.
 કહે નામ ઉસકા હએ કીચા પરી,
 કે એહ લસને અવાઝ આકર કરી.
 બબર કરકે કીરચા પરી લબ ગઈ,
 મોહમદ હનીફ ઉઠકે દેખે તલી.
 કે સય ફોલઆઈ હએ બારા હઝાર,
 નીકલ બાગસે હોકે ઘોડે સવાર.
 સુકાબીલ હો ઉસકે ગયા સામને,
 કહા પહેલવાં હોવે બે તુલહ કને.
 સુકાબીલ હો મેરોઁવહીં આન કર,
 દોઝુ ઝોર મએ ઝોર ઉસકા ફુતર.
 આયા સામને ઉસકે એક પહેલવાં,
 અમીરપર વોહ હમલા કીચા હએ વહાં.
 અમીરને સીપર પર લીઆ ઉસકા વાર,
 ઉસીકે દો ટુકડે કીએ હએંગે માર.
 બે આતાથા ચલકર કોઈ પહેલવાં,
 વોહ લતા ન શીરતાથા બચકર વહાં.
 ચંડુલ શાહને દેખા લશકર સુવા,
 વોહ આકર અમીરસે સુકાબીલ ફુવા.

કીઆ ઝરબ આઝર અમીર કે ઉપર,
 ઝરબ ટાલ ઉસકી પકડ કર કમર.
 ઉઠાયા ઉસે ઝીન ઘોડેસે તબ,
 અમીરને કહા યું ઉસ જો દીસે તબ.
 કે દીને મોહમદ કો જલદી કબૂલ,
 વગર નહીં મીલાતા તુલ્હે ખાક ખુલ.
 પડા હમ્મે વોહ કલમા ઓર તોડા ખુલાર,
 સદકસે ચંડુલ શાહ કુવા દીન દાર.
 પુછા જામ કયા હમ્મે તુમ્હારા બતાવ,
 ઈરાદા હમ્મે કયા ઓર કહાં તુલ્હ સુનાવ.
 મોહમદ હનીફ નામ અપના કહે,
 મેરા કસદ શાહે ઈરમ પર ને હમ્મે.
 ચંડુલ શાહ જોલા કે મએલી ચાલું,
 કરે નાં ફશાની વ માદેં મરે.
 અમીરને કહા મએને ખાઈ કસમ,
 એકેલા કરેં ફતેહ શાહે ઈરમ.
 ચંડુલ શાહસે રૂબસત કુએ મોહ તરમ,
 ચલે ફેર વહીં તુલ્હે શાહે ઈરમ.
 આગે થા વોહ મકબુલ પીછે ઈમામ,
 ચલે જતે રસ્તે વોહ જલદી તમામ.
 સો ઉસ રોઝ આઈથી કીરયા પરી,
 અમીરકો પુકાર ઓર ખખર યું કરી.
 કે આગે મીલેગે તુમ્હેં જો ગુમાન,
 કે હમ્મેં દોનોં બએનાં બડી પહેલવાન.
 ખખર દાર રહેના તુમ્હેં ચા અમીર,
 કે હમ્મે દોનોં બએનાં બડી વોહ શરીર.

ઈતેમે ને દેખે પીછે ફીર ઈમામ,
 નઝરમેં ન આવે વહાં કુછ તમામ.
 રહે તબ વોહ હમ્પીરોં કે ચેહ કોન થી,
 કે આકર ખબર તુલ્હકો કહેકર ગઈ.
 ખમ્પેડેથે શબરકે તલે રાહપર,
 નઝર કરતે હરએક સુસા ફીર ઉપર.
 કોઈ ને સુસા ફીર વાં જતા અગર,
 ન જતા બિહોંસે થા ખચકર મગર.
 અમીરકા ઉસી રાહસે થા ચુઝર,
 એકાએક વોહ છોટીને કી ની નઝર.
 સવાર હોકે ઘોડેપે લલા પકડ,
 ચલાઈ વોહ ઘોડા અમીરકે ઉપર.
 કહી અએ સીપાહી દે હથીઆર ડાલ,
 વગર નહીં તોનેઝા હએ આતા સંલાલ.
 કહે શોખ રખતા સકત કયા તુલ્હે,
 ને અએસે સુખન આકે બોલે સુલ્હે.
 તુ મરદોંકે હથીઆરકો બાંધકર,
 આઈ દખવા દીલકે લીતર સાંધકર.
 તેરા કામ સીને પીરોનેકા હએ,
 ખાને ઓર ચરખા ફીરાનેકા હએ.
 પહેનકર તુ ઓરત મરદકા લીખાસ,
 સુકાબીલ તુ મરદોંકે હો જો હીરાસ.
 કહી કયુ કે અબ તુ મને જતા સુલ્હે,
 મએં ઓરત હું કએસા પહેછાના સુલ્હે?
 અમીરને કહા જબ તુ ઘોડા ઉઠા,
 આઈ સુલ્હેપે સીના તેરા ચલચલા.

રીઠાબોંમેં બુંજીશ ખાએ દીનોં પાળિં,
 મએં જના કે ઝોરત હએ સાયી સુનાળિં.
 કહી ગરહું ઝોરત વલે અએ જવાન,
 જહોત શોર મર દોંકો મારી જબન.
 એહ કહે કર લગાઈ નેઝા શાહ પર,
 અમીરને લીઝા ઉસકા નેઝા પકડ.
 કમરમેં ઉસી શોબકે હાથ ડાલ,
 ઘોડે પરસે ઉસકો ઉઠાયા સંત્લાલ.
 દીએ હાથ મકબુલકી બોલકર,
 દીનોં હાથ મઝબુત ઉસકે લકડ.
 કીયા ઉસકો મકબુલને દસ્તગીર,
 બકી જહેનને ઉસકો દોખી અસીર.
 ગઝબ હોકે ઘોડે પે અસવાર હો,
 વહીં આ અમીરકે કુઈ રજશે.
 ગઝબએ વીહ ઘોડા ઉઠાઈ ઉને,
 અમીરકે લે નેઝા કુઈ સામને.
 ચલાઈ વોહ નેઝા અમીરકે ઉપર,
 અમીરને લીઝા હએ વહીં બર સૂપર.
 કમરબાંદ ઉસકે અંદર હાથ ડાલ,
 હએ ઘોડેસે ઉસકો ઉઠાયા સંત્લાલ.
 જબ ઘોડેસે ઉસકો ઉઠાકર લીઝા,
 લી મકબુલકે વોહ હવાલે કીઝા.
 ઉસે તબ સો મકબુલને બાંધકર,
 ચલે આગે દીનોંકે તઈ વોહ પકડ.
 ગએ શહેરમેં નં થા ઉનકા અમલ,
 આઈ સબ હએ રઈઅત સોબાહેરનીકલ.

[૩૨] કીસ્સો મહમદ હનીફનો.

અમીરકે ઉપર તબ કીએ નંદશાં,
અરઝ કી અમીરસે કે અએ મેહેરખાં.
હમારા અથા શાહ ઉલકા પદર,
કીઆ વિસને દારૂલ દનાસે ચુઝર.
દોનોં બએનાં આપી રહે રાજ કર,
લાઈ અપને ઈમરાંકો ઈમરાજ કર.
ઝુલમ કરને લગીં હએં યેહ બેહીરાસ,
કરે ઝુલમ બેદાદ યેહ બેકીયાસ.
રઈઅત બે લાગી ફુવા દેશ ઉબડ,
બડી સાબત બએનાં અથી નાપેકાર.
અમીરને પુછે કહાં હએ ઈમરાં બતાવ,
કહાં કએદ હએ વોહ સો ઝુદી દીખાવ.
અરઝ સું કીએ વોહ હએ કુંવે લીતર,
વોહ અમરાંકો રખા ઉને કએદકર.
દો રોટી ઓર એક કુબ પાની સુધામ,
મીલે ઉસકે તઈ અએ શહે નેકનામ.
અમીર ઝુબદે આએ ઉસી ચાહપર,
પુકારે કે ઈમરાન કયા હએ બબર?
કહા હએ સું ઈમરાન વાલા કદર,
તુમે કોન હએંગે ઈસી બએપર?
બબર ઈસ મુસીબતમેં લીતી શીતાબ,
તુમહારા ઈસમ કયા હએ આલી બનાબ.
મોહમદ હનીફ કહા શાહને,
હુવનેહો આયા ફું તેરે કને.
તેરી દોનોં બહેનોહો મએ બાંધકર,
બેમાઆ ફું અબ તુ કીકર કુછ ન કર.

મંગા પીડેકો ઓર રસીસે બકડ,
 કુંવે બીચડાલા અમીરને પકડ.
 કહે બચ્ચે ઈમરાં તુ પીડે ઈપર,
 નીકાલું તુઝે યાહસે શુદલર.
 ખુશી હોકે બચ્ચે સો ઈમરાન વાં,
 નીકાલે ઈસે દીનકે પહેલવાં.
 બુલાકર બુહાર ઈસકી બેડી કરા,
 લી હમામ બાનેમેં ઈસકી બ્હીલા.
 બીઠાયા હએ લાકર ઈસે તખ્તપર,
 કહા ઈસને કલમા નબીકે ઈપર.
 કહા શાહને હકમેં તુ બહેનોંકે બોલ,
 તુ સબ રાઝ દીલકા અલી અપને બોલ.
 કીયા અરઝ ઈમરાં હએ બહેનોં શરીર,
 હએ લાઝીમ ઉન્હેં મારના યા અમીર.
 કેતા કુસરેકી લી ઈબરત હોવી,
 અએસે કામ કરને સે હએ બત હોવી.
 દીવારોંમેં દીનોંકો બલદી ચુના,
 કરો તીરઅંદાઝી દીની બુલા.
 મારે તીર ઉન્કો હુઈ વો હલાક,
 બહનમકો પહોંચી ફુવા સુલક પાક.
 અમીરને કહા તબ સો ઈમરાનકો,
 મએં બતા હું આગે કીસી કામકો.
 તુકર બાદશાહી હયાતી તલક,
 રહે રાબ તૈરા ઝમીંતા ફલક.
 કહા ફેર શું ઈમરાનને યા અમીર,
 મેરે બાપકે સાત હએંગે વઝીર.

[३४] कीस्सी भहमद हनीईनो.

जगी होके जअडे हअं वोह तोड जात.
 कील्ले सात सातोंने कर लीअे हअं हात.
 अगर वोह भरे तो भीटे सज जलल.
 मेरी जादशाहीका होवे दजल.
 मोहमद हनीईने कहा खुदतर.
 यलो होके तछआर उनके उपर.
 सो धमरानने इओल लेकर कलील.
 अभीर को लीया साथ होकर रहील.
 यले कुय दर कुय उनके उपर.
 वोह सारे वजीरोंको पहोंयी जजर.
 मोहमद हनीईको ले धमरान साथ.
 वोह लउनेको आता हअे हमसजके साथ.
 वोह सातों ली आअे हअे होकर तछआर.
 नभआ करके कील हअे अेक बार.
 पहोंया शाह धमरांका लशकर वहां.
 तजल लंगका कुकम करके अआं.
 धरसे वोह लशकर ली तछआर हो.
 हुवा शाह धमरानके इजर.
 लगी लंग होने सो गमशानकी.
 लगी कील हटने सो धमरानकी.
 मोहमद हनीईने ले तलवारको.
 लगे भारने कील कुईद्वारको.
 उछ भार डाले जडे काईरां.
 लगा लागने उनका लशकर वहां.
 वोह सातों वजीरोंने धमरांसे आ.
 कहा अज तु अअे शाह हमको जया.

સો ઈમરાન સાતોંકી હમરાહ લે.
 જાલા ઉત્તકો લા શાહકો પાવોં તલે.
 અમીરને કહા ઉત્તકો કલમા કહે.
 ચગર નહીતો જીનેસે તુમ હાથ ધો.
 સો ઈમાન લાકર વોહ કલમા કહે.
 વોહ હો દસ્ત જસતા સો આકર ખડે.
 અમીરને કહા તુમ ઈતાઅત કરો.
 તુમ ઈમરાંકી ખાદમત કો દીલમેં ધરો.
 વીઝારત તુમ્હારી હમેશાં બહાલ.
 ઝરો માલ દેકર કરેંગા નેહાલ.
 કુબુલા ઉન્હોને અમીરના સુખન.
 ચલે તજ સો ઈમરાનકા સુન બચન.
 કહે તજ સો ઈમરાંકો ચું કર ઈમાન.
 શહેરમેં બેદાખીલ ફુએ ખાસો આન.
 મએં બતાફું શાહે ઈરમકે ઉપર.
 તુ કર બાદશાહી બએંઠા તખ્તપર.
 કહા શહેકો ઈમરાનને યા અમીર.
 ચનું મએં લી હમરાહ હો દસ્તગીર.
 કહે તજ મએં સોગંદ ખાયાફું ચું.
 કે શાહે ઈરમસે અકેલા લડું.
 મીલુંગા મએં દીરતે વખત તુલસે આ.
 કીસી ખાતકા ગમ ન હરગીઝ તુ ખા.
 ચેહ કહે કર અમીરને કીયા કુચકો.
 તરફ સુલક સાહે ઈમરકો સુનો.
 સલી શહેર રોને લગા ઝાર ઝાર.
 લી ઈમરાન ઝારી કીયા બે શુમાર.

સુનો અબ સો ઝઝેતુનકા તુમ ઝીકર,
 સલી થે વોહ બાકી થી ઈસકી ફીકર.
 ઝઝેતુન લબ ગઈથી મદીતે ઉપર,
 વોહ શાહે ઈરમ દીલમને ખોડ ધર.
 મુબાદા મેરેપર ન લાવે બલા,
 યેહ અંદેશા દીલમેં અપસકે ધરા.
 હઝદાહ લાબ લશકરસે બાહેર પડા,
 શહેર સે દોકોસોંપેં ડેરા દીયા.
 કે ખતરેકા દીલમેં તથા ઉનકે ડર,
 વલેકીન ખુશીથી ઉસે સર બસર.
 મોહમદ હનીફ બકે પહોંચે તલી,
 દેખા ક્યા કે લશકર પડા હઝે સલી.
 પડા હઝે યેહ લશકર સો બે ઈન તેહા,
 ફીકર શાહને દીલમેં તબ ચું કીઆ.
 કરે કોન ઈનકો હમારી ખબર,
 કે લડકો આયા અલીકા પીસર.
 નશાં અહમદી ખોલ મકબુલ દે,
 ખડા રહે તુ ઈસ ટેકડેકે તલે.
 વોહ કલમેકી પડકર કે નઆરા કીઆ,
 કીતોંકા બે સુનતેહી ફાટા હીયા.
 વોહ લશકરને સુનકર બબઝે દહલ,
 કઈ ઓરતોંકે ગઝે ગીર હમલ.
 સુના શાહ ઈરમ લબકે નઆરા અમીર,
 લગા પુછને તબ બુલાકર વઝીર.
 કે યેહ કીસકા નઆરા બતાવી સુન્હે,
 ખબર ઉસકી લાદો ખરાબર સુન્હે.

વઝીરોને મીલકર તલી હએ કહા.
 મોહમદ હનીફને યેહ નઆરા કીયા.
 કે ઝએતુનને અરઝ કીંથી અયાં.
 મોહમદ હનીફકી મએ મારી બનં.
 ગલતથા વોહ ઝએતુનકા સબ કહા.
 મગર આતક હએ વોહ જતા રહા.
 તુમહારેસે આયા વોહ લડને ઈધર.
 નારા માર તુમકી કીયા હએ ખબર.
 યેહ સુનતેહી વોહ શાહ હોકર સવાર.
 સલી ફોજ લે સાથ હોકર તયાર.
 બડા આકે મએદાંમે સફ બાંધકર.
 અમીરલી વહીં એડ ઘોડેકી કર.
 પડા ઉસકે લશકરમે વોહ શીર નર.
 લીએ હાથમે ખીંચે સએકે દોસર.
 લગે મારને કીને કુફારકી.
 ગીરાને લગે ધ્યાદે અસવારકી.
 ગયા દીન લડાઈમે સારા તમામ.
 ગુઝરકર ગયા દીન કુવા વકતે શામ.
 સો મકબુલ કન આકે ઉતરે ઈમામ.
 દીએ અપને ઘોડેકો દાના મુદામ.
 વોહ લશકર કીઆ અપની બગે મુકામ.
 દાના ઘાંસ ઘોડેકો દેકર તમામ.
 યું અલ કીસ્સા હર રોઝ ઈસનોર બંગા.
 મોહમદ હનીફને કીએ બદીરંગ.
 બહોત પહેલવાં ઉતકે મારે અમીર.
 કહે શાહ ઈરમકી સબ ઉસકે વઝીર.

કે હર રોઝ લશકર હએ હોતાસો કમ,
 મોહમદ હનીફનો કુવા નહીં ઝખમ.
 કરો મીલકે તદબી ઓર કુછ બીચાર,
 કીસી મકરો ફત્તે ડાલો ઉસકો માર.
 કરો મસલહત મીલકે અએસી તુમે,
 ખુદા સાત બાકે સો મએદાનમે.
 કરો રાત અંદર કુંવે તુમ તયાર,
 કે પત્તે બીછાઓ ઉપર ઉપર બાકો બાર.
 ફત્તે નકારા લડાઈકા કર,
 બડે આકે મએદાનમે સફ બાંધકર.
 ઉધરસે અમીર આએ અસવાર હો,
 ફુએ બડે ઉસ ફોલકે રૂબરો.
 અમીરકે લુકાબીલલી આ પહેલવાં,
 કીઆ આકે હમલા અમીરપર રવાં.
 લીએ વાર ઉસકા સીપરકે ઉપર,
 લગે કરને હમલા વોહ લાગા ઉધર.
 કુંવે કુદકરકે ગયા વોહ સવાર,
 અમીર આએ હએ તબ કુંવેકે કીનાર.
 સો ધોડા અમીરકા બડા હો ર.હા.
 કુંવાં બનકર વોહ કદમ ના ધરા.
 અમીરને કહા અએસે મએદાનમે,
 અડા કયું યેહ ધોડા ઈસી આનમે.
 ઈસે ક્યા કુવા હએ યું ડરતા હએ કયું,
 કદમ અપના આગે ન ધરતા સો કયું?
 મારે એક માબુક ગુસે બીચ આ,
 કુદા શાહકા ધોડા નીપર તએશ આ.

કુંવાં કુસરા કુદકર ઉસપે બન,
 સીયુમ યાહ અંદર પડા બે ગુમાન.
 ઘોડેકે તલે દબ ગએ શાહકે પા,
 શીકસ્તા ફુએ ઓર કહે યા ખુદા.
 દોનો પાંવ અમીરકે ફુએ ચુરચુર,
 પડે નબ કુંવેમે વોહ સબકે ફુઝુર.
 લીઆ ફોજને ચોતરફસે હએ ઘેર,
 વઝીરોંને બોલે કરો અબન દેર.
 કુંવાં મુંઘકર સબ બરાબર કરો,
 મીટા સબ બલલ અબ ખુશી દીલધરો.
 ઇતનેમે વોહ ઝએતુન આ પહોંચી વહાં,
 કે મકબુલ પકડકર ખડાથા નશાં.
 પુછી આડે મકબુલકો કહાં ઈમામ?
 બોલા શાહકે ઉપર બહોત ઈન્દેહામ?
 નહી મુજ્હકો મઅલુમ ઉનકી ખબર,
 ગએ હએ વોહ લડને ઉન્હોંકે ઉપર.
 કીઆ એડ ઘોડેકો ઝએતુનને,
 આઈ મુદતર હએ કુંવેકે કને.
 વોહ લશકરને ઝએતુનકો દેખકર,
 કુંવાં છોડ લાગે વોહ ઈધર ઉધર.
 ચાલીસોં કનીઝાંલી પહોંચી વહોં,
 ઉતર કરકે ઘોડેસે ઉસ વક્ત મઈ.
 કુંવે બીચ સર ડાલ બોલી પુકાર,
 અમીર કયા ખબર હએ કરો આશકાર.
 યેહ બાંદી તુમ્હારી લી પહોંચી શીતાબ,
 કુંવેસે શીતાબી દો મુજ્હકો નવાબ.

મેરે પાંચ દુટ્ટે નહીં સુન્હમેં હાલ,
 કીસી તોરસે તુ સુન્હે અબ નીકાલ.
 વોહ ઝએતુન કર જમા ચાલીસ કમંદ,
 સીપરકી વોહ બાંધી હએ કર ખુબ બંદ.
 કુંવેં બીચ ડાલી વોહ બોલી આન,
 કીસી તોર બએકી સીપરકે મઆન.
 અમીરને દો કીહનીયાં ઈસ બીચ ડાલ,
 સીપરમેં વોહ આંડે ફુએ હએ સંલાલ.
 કીઆ ઝોર ઝએતુનને બસ તમામ,
 ઉઠા નંઈ સકી ઝોર કહી ચા ઈમામ.
 મેરે ઝોરસે તુમ નીકલતે નહીં,
 બહોત ઝોર કરતી પ હીલતે નહીં.
 અમીરને કહા તબ કે ચાલીસ કનીઝ,
 કરો મીલકે સબ તુમ અલી ઝોરનીઝ.
 ખુદા યાદ કરકે કીઆ ઝોર એક,
 ઝોર બીંચો કીનારે પ તુમ સુન્હકો બેક.
 બસુઝીબ કહેકે સલી મીલ સંલાલ,
 મોહમદ હનીફકી કુંવેંસે નીકાલ.
 ડાલે ચાર પાઈપે મકબુલ પાસ,
 અમીરને લરી ઈસ વકત થંડી સાસ.
 ઝએ તુન બોલી ક્યું તુમ કીએ આહસરદ
 સબબ વોહ સુનાવો સુન્હે શોર મરદ.
 કહે હું મએ લાયાર તકદીરસે,
 નહીં કુછ બના આન તદબીરસે.
 રહે ચારાં મેરે વહાં કએ દમેં,
 રહા મએલી ઈસ તઝોર ઉમે દમેં.

અગર તુઠ્ઠસે હોવેતો ઉનકો લેઆ,
 તો દીલકો તસલીલીકી હોવે બીના.
 યેહ સુનતેહી ઝઝેલુન હોકર સવાર,
 કીલ્લે બીચ ઘુંડી ઉઠ્ઠે બેશુમાર.
 વોહ થે જસ મકાં પર વહાંથે નહીં,
 ને પછે તો કોઈ બતાવે નહીં.
 કહી દીલમેં અપને મુબાદા વહાં,
 અમીર પર ગીરે શેલ આનાગહાં.
 શીતાબી નીકલ કર કીલ્લેસે ચલી,
 વહાં ન અમીરસે શીતાબી મીલી.
 ને દેખી અમીરકે તઈ શેલ ઘેર,
 અમીર પર વોહ આઈ હઈ હોકર દીલેર.
 અમીરને પકડ હાથમેં તબ કમાન,
 લગાને હએ તીરાંકે તઈ બેશુમાન.
 ને કોઈ ટેકડે પર ને ચડતા અથા,
 સો એક તીરસે વોહલી પડત અથા.
 ચાલીસો કબીઝોંકે તરકરા તમામ,
 ફુવા ખાલી તીરાંસે તબ યેહ મકામ.
 શીકર અંદ હોકર સો હઝરત અમીર,
 કહા અબલુ શુશનકા હોગા અસીર.
 એકાએક હએ ઝઝેલુન આઈ નઝર,
 કે આલા હએ જસ તમીર પર શીર નર.
 ને ઝઝેલુન દેખી ફએ સુસ્ત દીલ,
 લગે લગને તબ વહાંસે નીકલ.
 કીઆ અરઝ ઝઝેલુને આકર વહીં,
 બહોત ઉનકો ટુંઢી ન પાએ કહીં.

ઈસીવાસ્તે મએલી આઈ નીકલ,
 મુખાદા કરે આંકે તુમ પર દંગલ.
 લેલા મએને આઈ યહાં ઝુદતર,
 હટાઈ મએ ઈસ ફીલકો આનકર.
 ફુકમ હો તો ચલકર કીસી સુલકમે,
 બુલાકર હકીમા દીખાઈ તુમે.
 ઈલાલ હાથ પાવોંકા કર ફીરકે આએ,
 નજ અછે હો લડનેકો ડુશમન પે નએ.
 અમીરને કહાં મુલક ઈમરાનકા,
 કે નઝદીક હએ દોસત દીલબનકા.
 મેરીયાર પાઈ વહાં લે ચલો,
 સો ઈમરાંસે ચલકર શીતાબી મીલો,
 કરેગા વોહ બીદમત દીલોબનસે,
 કરાવેગા ખુરસંદ દરમાનસે.
 એહ સુન કરકે ઝએતુન ચાલી વીકાર,
 અમીરકો વોહ લેકર ચલી એકબાર.
 વહાં સુલક ઈમરાન પર કોઈ ગનીમ,
 વોહ લડનેકો આયાથા ચલકર ઝબીમ.
 ઉધરસે વોહ ઈમરાંલી અસવાર હો,
 ફુવા ફીલ ડુશમનકો આ રેખરો.
 મુકાબીલ ફુઈ ફીલ દોનોંકી નજ,
 કહા શાહ મકફુરને ઉસકો તબ.
 સુનાહું મએ અજ તુ સુસલમાન ફુવા,
 મોહમદ નબીકા તુ કલમાં કહા.
 એહ સુનકર ખબર ચલકે આયાહું મએ,
 બડી ફીલ લારીકો લાયાહું મએ.

વલે દીલમેં મેરે આઈ હએ એહ બાત,
 કે હમ તુમ દોદો કરેં મીલકે હાત.
 દોનોં લશકરમેં લડાઈ હુઈ,
 ને મારે કરે બાદશાહી વીહી.
 મેરી ફીલ થોડી હએ દીલ બીચ લા,
 સો ઈમરાન અસવાર હોકર ચલા.
 સુકાબીલ કરને લાગા વોહ ભંગ,
 કમંદ મારી ઈમરાન પર બે દીરંગ.
 લગા ખીંચને તબ વોહ લાચાર હો,
 કહા ચા ઈલાહી મદદગાર હો.
 ઉસી વક્ત પહોંચે અમીર આનકર,
 દરદ પાંવમેં થા બડા સખ્ત તર.
 દેખે નબકે ઈમરાન પર વક્ત તંગ,
 થે બીમાર ખુદ ઓર ઉસ પર હએ ભંગ.
 કહા હએ અફસોસ સદ હએ રૂં હએ,
 મેરે ચાર ઉપર સીપા સઅફ હએ.
 મએ આચાથા ભસકો કે કર એતેમાદ,
 સો વોહ દામે બાલીમ અંદર નામુરાદ.
 ઉસી વક્ત ઝએલું કહી શાહકો,
 મએ નહીં ભનતી શાહે ઈમરાનકો.
 અમીરને કહા ભસ ગલેમેં કમંદ,
 વોહ હએ ચાર મેરા છુડા ઉસકા બંદ.
 ને વોહ ખીંચતા હએ તુબ ઉસકો માર,
 તલી દીલકો મેરે હોવેગા કરાર.
 ચેહ સુનતેહી ઝએ તુનને એડ કર,
 ઉસી વક્ત દોનોંકે આ સર ઉપર.

કમંદ કાટ ઈમરાનકી દી છુડા,
 દી શાહે મકફુરકા સર ઉડા.
 ઉડી રીઝ ઈમરાનકી સુદતર,
 ગઈ લુટ લશકર સલી સર બસર.
 બઝાં આકે ઈમરાન શાહસે મીલા,
 દેખે પાંચ અમીરકે બહોત તલમલા.
 કીલ્લેમેં લેબકર ઉતારા તલી,
 બુલાએ હકીમાં શહેરકે સલી.
 કહા અએ હકીમાં ઈલાલ અબકરી,
 સલી મીલકે પાંવોંકી અચ્છા કરો.
 મએ બબશુગા લુમકો બહોત માલો ઝર,
 ઈસી કામ પર મીલકે બાંધોકમર.
 હકીમોને દેખાબે પાંવકા રીવાલ,
 કહા શાહકો હમ હએં યહાં લાઈલાલ.
 કુનીયામેં ન ઈસકી કહીં હએ દવા,
 હકી ગોશત યમડા કુઆ સારબા.
 ગયા શાહ ઈમરાં મહેલકે અંદર,
 કુઆ દરદ લારી અમીરકે ઉપર.
 અમીરને બહોત આહ વ ઝારી કીએ,
 દરદને ઈસે બેકરારી કીએ.
 યોહ મકબુલ વ ઝએતુંકી બોલે ઈમાં,
 મેરે પાસસે દુર હો લુમ સુદામ.
 ઝએતુનને કહા યા ઈમાંમે ઝમાં,
 બુદાસુબકુ કુનીઆમેં કરતે હી યાં.
 વહાં આકે બતમેં કહોગે સો ક્યા?
 મેરે સરપે બતરા હએ બે ઈબતીહા.

ફરમાએ ઘડી લર અલી પુર હો,
 સુબહે દરદ લારી ફુવા સુબમો.
 સો તનહા મહેલમે રહે નેકનામ,
 કીએ બાહેર મકબુલ ઝએતુન કીયાન.
 વોહ કરતે મોહમદ હનીફ આહ વઆહ,
 ફુવા દીલ ઉનકા બહોત થા તબાહ.
 સો ઉસ રોઝ કીરયા પરી બલ્દ આ,
 મઆ ખાટ શાહકો ગઈ વોહ ઉઠા.
 દોખેં કયા કે આવાઝ આતા નઈ,
 સો ઝએતુન બોલી હએ મકબુલકે તઈ.
 કે બકર શીતાબી બબર કુ છ પુ લા,
 તહી આતા આવાઝ હએ સો ચેહ કયા.
 અંદર બકે મકબુલ દોનો વહીં,
 શહેનશાહ ફુજરેકે અંદર તહીં.
 વોહ મકબુલ રોને લગા તબ પુકાર,
 ઝએતુન સુનકે દવડી વહીં આહ માર.
 ઉઠા શીરો ગોગા વહાં પર સો આએ,
 લગે લોગ કરને બહોત હાએ વાએ.
 કર આવાઝ ઝએતુન વયાલીસે કનીઝ,
 બુલા પાસ મકબુલકો અપને નઝીક.
 સુબ ઘરકો અપને બબર બલ્દ કર,
 મએ બતીફું તનહા બંગલકે અંદર.
 મએ કયા સંહ બતાબેં સો સુસરાલમેં,
 બંગલમેં મશી સો હર હાલમેં.
 કહા ઉસકો સમઝાકે મકબુલને,
 કે ચલ સાથ મેરે મદીને મને.

[૪૬] કીસોં મહમદ હનીફનો.

કરોંગે વોહ સખ પ્યાર તેરે ઉપર,
અમીરકી વહાંસે મીલેગી ખબર.
આઈ દીલમેં ઝખેતુનકે ચેહી બાત,
ચલી તખ મદીને તરફ પાક ખાત.
લે મકબુલ દસ્તાર નાલેનકી,
ચલા લેકે હમરાહ ઝખેતુનકી.
વોહ ઈમરાનકી વહાંસે રખસત કીઝે,
દીનોંને મદીનેકા રસતા લીઝે.
કબરસ્તામેં દીનોં મદીનેકે આઝે,
હઝે ઝખેતુન બોલી કે મકબુલ બઝે.
અમીરકી ઉન્હોંકી ખબર બ સુના,
ઝીકર મેરા ઉનસે ન કીલઝો ઝરા.
અગર હોવેં રાઝી તો કીને ખબર,
વગર નહીં તો કરના ન હીંકુ છ ઝીકર.
બલદ આકે સુન્હકી કરો યાં ખબર,
તુ કર સુન્હકી વાકફ ઈસી બાત પર.
કેતા કીસ તરફ મઝેલી બઘિંનીકલ,
તો ઉનસે ન આગે રફ મઝે બીબલ.
ચેહ કહે કરકે બઝેઠી કીસીગોર પર,
વોહ બઝેઠીથી રોતી બહોત રીકરકર.
મદીનેમેં મકબુલ દાખીલ ફુવા,
ઉસે દેખ વહાં પર બડા મુલ ફુવા.
પુછે આ ઈમામેં હસન ઝોર ફુસેન,
કે મકબુલ તેરે ચલે કસ હઝે નઝેન.
મોહમદ હનીફકી કહા ઘોડ કર,
તુ આઆ હઝે ઉનકી સુના કુ છ ખબર.

વોહ મકબુલ જોલા અએ શાહ ખાદગાં,
 ગંવાયા મએ ઉનકે તઈ રાએગાં.
 એહ દસ્તાર નાલેન ઉતકા નીશાં,
 દીખાનેકો લાયાહું અએ સાહેબાં.
 ખજર બકે જોલે પદરકો વહાં,
 કે મકબુલ આયા હએ રોતા યહાં.
 મોહમદ હનીફકી વોહ લાયા ખજર,
 કે મરનેકી લાયા હએ વોહ સર બસર.
 અલી સુનકે એહ જાત ગમસે લરે,
 વહાંકરકે તખ્તારા વોહ એક આહ કરે.
 ખજર ફુઈ મદીને મેં મશફુર તર,
 ફુવા સોખા માતમ અલીકે ઉપર.
 આએ સારે અસહાબ સુનકર ખજર,
 પુછે શાહે મરદાંસે આકર અસર.
 કે કએસા એહ માતમ ફુવા હએ કહો,
 સુનાઓ તો હમકલી મઅલુમ હો.
 કહા યું કે મકબુલ લાયા ખજર,
 મોહમદ હનીફકી સુએકી ઝીકર.
 પુછા સબને મકબુલકો તબસો આ,
 હકી કત જયાં વાર સારી સુના.
 સો મકબુલ જોલા ઉન્હોંસે જયાં,
 કુંવેમે ગીરે પાંવ ટુટે અયાં.
 વહાંસેલી લાયેથે ઈમરાં ફને,
 મઆ ખાટ ગાએ બ ફુરે ઘરમને.
 મએ દસતાર નાલેન લેકર વહાં,
 તશાની બતાવેકો લાયા યહાં.

કહે મીલકે ઉસ વક્ત સારે સહાબ,
 કે અએ શાહે નરદાં અલી બુતરાબ.
 ન હો દીલમેં ગમગીન તુમ્હારા પીસરા,
 સુવા નહોં હએ જતા સુનો સર બરસ.
 ચલો રોઝએ સુસ્ત ફાકે કુશુર,
 વહાંસે બશારત મીલેગી ઝરૂર.
 આઈ મુરતુઝાકી ચેહ ખાતીરમેં જાતા,
 ગએ હએ વોહ રોઝમેં ચારોંકી સાથ.
 અલીને વહાં ઈસ્તખારા કીએ,
 નબી સુસતફાને બશારત દીએ.
 કુવા કુકમ ઉનકો એ રોઝે શરીફ,
 કે જતા હએ અબ તક મોહમદ હનીફ.
 કે કીરયા પરીબીનતે શાહે પરી,
 સમંદરકે ઉધર લેબનકર ધરી.
 વોહ મકબુલ લાયા હએ ઝએતુંકો સંગ,
 ઉસે જડે જોલો અલી બે દીરંગ.
 કુકમ હએ કે બઓ સમંદરકે પાર,
 મોહમદ હનીફકી લે આ એક બાર.
 દો બેટે તુમ્હારે અલી સાથ દો,
 ઉમર પએકલી ઉનકે હમરાહ દો.
 તઈનાત ઉસકે કરી તુમ સવારા,
 કે અસહાબ મેરે સો બારા હઝાર.
 સીલા ઉસ હનીફકા પહેનાકર તબી,
 મોહમદ હનીફ ઉસકી જોલો સલી.
 ઝનાના લીબાસ ઓ ઝેવર વ ઝર,
 કે દો તુમ ઉસે ખીચ સંકુક લર.

સરાપરદા ડેરા અમીરકી કરો,
 સરંભમ સજ કુછ સો પુરા લરો.
 કહે તુલ્હકો અરસા વહાં સાત સાલ,
 પહોંચાવેગા તુલ્હકો વહાં સુલ બલાલ.
 મીલેગી તુ બ શાહે પરીયોંસે બખ,
 ઝનાના લીબાસ અપના કરાલી ને તખ.
 ભવેગી તુલસ વક્ત ઉસકે ફુઝર,
 તાલી અપની યાદરહો કર સરસે ફર-
 નંગે સરસે દેજેગા તુલ્હકો વહાં,
 કહેગા તેરી ઝોડની હએ કહાં ?
 તુ કહીઓ કે અએ શાહ અલી કદર,
 હએ યાદર મેરી તેરી બેટીકે ઘર.
 એહ સુનકર વાહ બેટી બુલાકર પુછે,
 હવાલે કરેગા હનીફકો તુલ્હે.
 કહી બખ અલીસે નખીને એહ બાત,
 સો ઝએતું કને આયે મકબુલકે સાથ.
 દેખે ક્યા કે બએકી હએ ઝએતું હમીં,
 અમીરકે હએ ગંમમેં વોહ અંદાહગીં.
 અલીને રખા ઉસકે સરપર હએ હાથ,
 નખી મુસતફાકી સુનાઈ હએ બાત.
 ને કુછ ફુકમ ઉનપર ફુવાયા ઝફુર,
 સો બીલે બયાં વાર ઉસકે ફુઝર.
 વોહ સુનતેહી ઝએતુન ફુઈ શાહમં,
 તલી શુકર એઝદકા લાઈ બબ.
 ફુવા ફુકમ હએ દરકા ફરરાશાપર,
 કે ડેરા દેઓ બકે દો કોસપર.

જમુજ જુકમ ઉસને અએસા કીઆ,
 કનાતાં વ તંબુ તનાબા દીઆ.
 અલીસે લે રખસત વોહ ઝએતુનને,
 હુઈ આફે દાખીલ સોડેરે મને.
 જમઆ હોકે અસહાબ સારે તમામ,
 ગીરદ ઉસકે ડેરેકે સબને સુકામ.
 લી ઉમર છકી લેકે હો યોબદાર,
 રહા હએ નીગેહબાંન ઉનકે હુવાર.
 આએ મીલને દોંનોં હએ ફરઝદ અલી,
 કે ઉમરે અલી ઓર તાલીબ અલી.
 સરાપરદે અંદરને બને લગે,
 ઉમરલી ખડે હોકે ઉનકે આગે.
 કહાં તુમ હો બતે ઓર તુમકોન હએ,
 ઈબઝત બગેર તુમકો બને ન દે.
 ઉમરકો કહેં દોંનોં શાહઝાદગાં,
 હએ હમ દોંનોં ઝએતુનકે દેવરાં.
 હમારેસે ઉનકો તો પરદા નહીં,
 મના ક્યું તુ કરતા હમારે તઈ.
 કહા જુકમ ઉનકા મએ જબ તક ન હું,
 કે મએ કીસકો ઘરમેં સોબને ન હું.
 ખડે રખ વહાં પર વોહ દોનું વલી,
 કહા બકે આતે હએ ઈબને અલી.
 અગર હો ઈબઝત તો આવેં ફુશર,
 વગર નહીં તો રખતા હું મએઉનકો હુર.
 ઉમરસે કહી ઉનકો આને દેઓ,
 તું આનેમેં ઉનકે મુઝાહીમ ન હો.

ઉમરને તબ ઉતકો કહા આજ કર,
 બીલાયુબ હા બચો સુમે ધર અંદર.
 ગએ દોનોં જેમે અંદર ખુશ ખીરામ,
 ખડે હો અદબસે કીએ હએ સલામ.
 મીલી ઉતસે ઝએતુન હોકર ખુશી,
 દોનોં દેવરોંકો હએ બએકો કહી.
 રહે રાત સારી ઉસી બએ પર,
 કીએ કુચ વહાંસે બ વકતે ફર.
 ચલે કુચ કર કર મદીનેસે વએ,
 હએ હર રોઝ બતે સમંદરકે પએ.
 કે મીઆદકા કીલ્લા ઝૌર શહેર ધર,
 દીખાઈ દીખા કુરસે પેશતર.
 કીલ્લે પર બે બએડેથે દો દીદબાં,
 મદીનેકે બનીબ દેખે નાગહાં.
 એકાએક સો પએ દા ફુવા તબ ચબાર,
 દેખે ઉસને અસવાર બારા હઝાર.
 કીઆ બકે શાહકી હએ અપને સલામ,
 કહા ચુંકે આતા હએ લશકર તમામ.
 કીલ્લેસે ઉતરકર વોહ બોલા બબર,
 મદીનેસે આઈ હએ ફોળ બેશતર.
 નીશાનોંસે હમકી ફુવા આશકાર,
 કે હએ ફોળ ફસલામ બારા હઝાર.
 ચેહ સુનકર વોહ મીઆદ બાંધાકમર,
 સલી ફોળ અપની વોહ તૈયાર કર.
 સવાર હોકે આયા કીલ્લેસે ઉતર,
 છુકાબીલ ફુવા આકે સફ બાંધકર.

લીયા તીસ ઝઝકા કદ નીઆ દકા
 હોસાર આહની બલકે હોલા દકા.
 ઈધરસેલી લશકર સહાબોંકા આન.
 મુકાબીલ ફએ ખોલ દેકર નશાન.
 સો મીઆદકી ફોલસે પહેલવાં
 એકાએક સો આયા પુકારા વહાં.
 કે કોઈ મેરે આવે મુકાબીલ બવાં,
 કે હો મરકુમીકા બે રખતા નશાં.
 કીઆ અઝમ ઝએતુંને બિનકે બિપર,
 કીયા અરઝ તાલીબ અલી આનકર.
 કે તુમકો ન લાઝીમ ફએ સરદાર હો,
 બઓ અએસે સુઝીકે કસું રખરો.
 અગર ફકમ હોવે મુકાબીલ કરું,
 દેઓ ફકમ મુલ્હકોતો બકર લડું.
 કહી તબ ફએ ઝએતુન અએ નવનેહાલ,
 કરો ઝરબ એકસે ઘસે પાએ માલ.
 સો ઘોડા કુદા કર ગએ ઘસ બિપર,
 કીઆ ઘસને હમલા લીએ બર સીપર.
 બબં ઘસકી તલવાર અએસી લગાએ,
 કે ઘોડેસે ઘસકી ઝમીં પર ગીરાએ.
 બે આકરકે લડતા વહાં પહેલવાંન,
 વોહ તાલીબ અલી મારતે બે ગુમાન.
 લી દહેશત પડી ઘસકે લશકર મને,
 ન આએ કોઈ પહેલવાં સામને.
 આયા આપ મીઆદ હોકર સવાર,
 આઓ બીચ મએ દાન બોલા પુકાર.

जहीत पहिलवां तुने मेरे अपाओ,
 मेरे हाथसे आज तु लता न बओ-
 येह कहेकर लगाया वोह शमशीरकुं,
 लगी उनके सरपर जडे ओरसुं-
 जडा करके सरमें डुवा ओजम बओ,
 धोडे परसे बलके सो तज तीवराओ-
 उमर दओड धोडेकी पकड़ी लगाओ,
 गओ लेके लशकरमे ललही तमाओ-
 गजज होके ओओतुन धोडा बिठाओ,
 गछ शाह भीआओके पेशवाओ-
 जोला शाह भीआओ हओ कीन तु?
 तेरा नाम क्या हओ सुने जोल तु?
 उही नाम मेरा मोहमद हनीद,
 भओ आया हुं यां अज मदीने शरीर-
 उहा विसने हमला मेरे पर करो,
 न अरमान कुछ अपने दीलमें धरो-
 उही हम तो अवल न करते हओ वार,
 के लज कीसीका न आवेंगे भार-
 लगाई वोह भीआओने खुद तेरा,
 लगी वोह सीपर पर गछ तुट तेरा-
 रही खुद तलवारकी हाथमें,
 भारा दिके विसको विसी साथमें-
 पस आउर गीरी वोह अमीके उपर,
 बिठाया उमरने विसे दओड कर-
 उमरकी उहा तज सो भीआओ सुं,
 भीआओ लीआओ कयुं मेरी खुद तु?

ઈસી મુઠ પર લાલ હીરે જડે,
 જડત જૈશ કીમતકે ઈસપર ચડે-
 કિમરને કહા બે પડી તુર કર,
 વોહી હક હએ મેરા લેઈં લુટકર.
 પીઆદેસે કહી મત ચેહી કર ઝીકર,
 ઘોડેસે ઉતર સુન્હસે કશતી તુ કર.
 ચેહ સુનતેહી ઉતરા વોહ ઘોડેસે કુદ,
 ઈસી વક્ત ઝએ તુંલી ઉતરી હએ ઝુદ.
 લગી હોને કશતી હએ દીનીમેં બે,
 પછાડી હએ ઝએ તુન મીઆદકી.
 ગલેપર ખંજર ઈસકે રખી નીકાલ,
 કહી બોલ કલમાં નબીકા ઈતાલ.
 સુશરરફ હો ઈમાનસે તો લલા,
 વગર નહીં તો કાટુંગા તેરા ગલા.
 કીઆ અરઝ ઈસને કે અએ શહેરવાર,
 તેરા બનો દીલીસે હું ફરમાં ગુઝાર.
 મએં તેરે દરસકા તો સુશતાક હું,
 તેરે ઝોરકી મએં સીફત કયા કર.
 કહી તબ કે બતાહું કુછ કામપર,
 દેખાઝિંગા દીદાર કીર આનકર.
 કીસી તરેહ દીલમેં ન લાઓ ખીઆલ,
 દીખાઝિંગા ફીર આડે તુન્હકી જમાલ.
 શીતાબીસે કલમાં નહીકા તુ બોલ,
 સીદકસે સલી કુદલ દીલકે તુ બોલ.
 પડા ઈસને કલમાં સુસલમાં ફવા,
 દીલી બન ઉનપરસે ફરજાં કીઆ.

રખે લાકે હદીએ વોહ સુંકર કહી,
 કે અજ હમ ઝરી માલ લેતે નહી.
 ફીરેંગે તો હમ સજ કરેંગે કબુલ,
 ન હો અપને દીલમેં ઝરા તુ મલુલ.
 કીલને બીમર રહે અજ તુ આનંદરે,
 લગા દીલકી અપને ખુદા વંદરે.
 કે બના હમે સુન્હકી સમંદર કે પાર,
 બએઠા રાજ કર તુ સાદા શહેર પાર.
 વોહ મીઆદ જોલા સુનો ચામનનીર,
 કે દી રાજ આદી બડા હમે રાસીર,
 બડી ફીલ લારી વોહ રખતા હમે પાસ,
 વોહ આતા હમે સુન્હ પરકે હએબેદીરાસ.
 વોહ હર સાલ બતા હમે તારાબકર,
 મેરે સાથ લડકર વોહ હમે રાજ કર.
 મએં ઝર દેકે બચતાફું ઉસ હાથસે,
 વોહ હર સાલ આતા હમે ઈસ ઘાતસે.
 અગર વોહ સુનેગા ફુવા દીનદાર,
 વોહ જતા ન છોડે મુન્હે ઝીનહાર.
 અહેલ ગઝકા કદ હમે સો દીરાબકા,
 વોહ ફુશમન બડા હમે મેરા રાબકા.
 કહી ચલ શીતાબીસે ઉસકે ઉપર,
 કે ઉસકી સુસલમાં કશું ઝુદતર.
 વોહ મીઆદ લે ફીલ અપની ચડા,
 સુલક પર ઉસીકે બે દીરાબ થા.
 દીનો ફીલ મીલ કરકે બતે સુદામ,
 ગએ મુલકે દીરાબકો ખુશ ખીરામ.

કીએ દીદખાંનોને ઉઠાડે જઝર.
 કે મીઆદ આતા હએ ચલકર ઈધર.
 મુસલમાંકી લે કીલ બારા હજર.
 પીછે ઉસકે આતી હએ હોકે સવાર.
 વોહ દીરાલ આદીકો બીલે ખજર.
 કે મીઆદ આતા હએ તેરે ઉપર.
 કહાં ફીર વોહ દીરાલ ઉઠકો સંભાલ.
 કે આવે યહાં ઉસકી ક્યા હએ મબલ.
 કહે સાથે ઉસકે હએ બારા હઝાર.
 મદદકો લે આતા હએ વોહ દીનદાર.
 એહ સુનતે હી દીરાલ હોકર તયાર.
 ચલા ફીલ લે અપની હો બેકાર.
 સુકા બીલ હુવા ઉઠકે લશકરકે તબ.
 ખડા ઉસકા લશકરલી સર્ક બાંધ સખ.
 પહેલવાંન દીરાલ આદીકા આ.
 ખડા હોકે મએદાનમેં ચું કહા.
 કે લડનેકો લેબે મેરે રૂખરો.
 પહેલવાંન બે કોઈ ભુમ્હારેમેં હો.
 હુકમ તબ હુવા શાહ મીઆદ ફું.
 કે કર બંગા ઉસ લશકરે આદસું.
 સો મીઆદને બકે મારા ઉસે.
 ઝરબ એકહીસે પછાડા ઉસે.
 બે આતાથા કોઈ શાહે મીઆદ ધર.
 વોહ હરગીઝ ન બતા થા જતા ઉધર.
 લી દહેશતસે મીઆદ કોઈ વહાં.
 ન આતા થા મએદાનમેં પહેલવાં.

વોહ દીરાબ્લી સવાર હો ફીલ પર,
 વોહ જાને લગા શાહે મીઆદ પર.
 ઉસે દેખ લાગા હજે મીઆદ તબ,
 કહા ઉનકે આગે વોહ અહવાલ સખ.
 કે દીરાબ્ આદી સો શાહ ઝોર હજે,
 ઈસીકે બરાબરં ન કોઈ ઝોર હજે.
 એહ સુનતે હી ઝએતુન ધોડા ઉઠા,
 કે દીરાબ્ આદીકે હો પેશવા.
 વહાંસે વોહ દીરાબ્ને હાંક ફીલ,
 ફુવા વોહ મુકાબીલ હજે બેકાબીકીલ.
 લગા ગુરઝ હાથીકો ફુલા મગર,
 હાથી સર ઉઠાયા હજે ઉનકે ઉપર.
 પકડ સુંઢ હાથીકી ઝએતુનને,
 મારી આડે જહઝા બડે ઝોરસે.
 ઊંધે સરગીરા ઉસકા હાથી વહાં,
 પીઆદા ફુવા શાહ દીરાબ્ વાં.
 લી ઝએતુન ધોડેસે અપને ઉતર,
 લગી કરને કુશતી વહાં સરબસર.
 પંછાડી વોહ દીરાબ્ આદીકે તઈ,
 બએઠી ઉસકી છાતીપે ચડકર વહીં.
 કે કલમા કહે તો બએ તેરી બન,
 વગર નહીં તો મારીં તુજે બેગુમાન.
 કહા ઉસને તુમનામ અપના બતાઓ,
 બઝાં ફીરતો દીદાર અપના બતાઓ.
 મોહમદ હનીફ નામ મેરા તુ બન,
 મએં કહેતા ફું તુજેકો મેરી બાત માન.

કે હએ મુલક બના સમંદરકે પાર,
 ફીર આકર દીવાજી તુલ્હે મએ દીદાર.
 કહા ઉસને કલમા ફુવા દીન દાર,
 રખા લાકે વોહ બખશીશાં બેશુમાર.
 કહા બબકે આઊંગા ફીર મએ ઈધર,
 કબુલુંગા ઉસ વક્ત તેરી નઝર.
 સલી ફીલ ઉસકી મુસલમાં ફુઈ,
 સરાપા ઉસીકો અમાં હો ગઈ.
 કહા ઉસને અએ સરવરે દો જહાં,
 કે મુશકીલ ફુવા મુલ્કકો અંદર જહાં.
 કહેર બાદ આદી હએ હુશમન કહા,
 કે હએ સાઠ ગઝકા કદ ઉસકા બડા.
 વોહ હરસાલ આતા હએ મેરે ઉપર,
 મેં બયલાફું દેકર ઉસે માલો ઝર.
 અગર વોહ સુનેગા ફુવા દીન દાર,
 વોહ આકર કરેગા મેરે પરબંજર.
 કહી અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ,
 મોલાજીં તેરેસે ઊસે કર નરમ.
 તીનોં લશકરાં કય કરકે વહાં,
 કહેરબાદ પર આએ હએ બેગુમાં.
 કીલ્લે પરસે દેખે હએ ને દીદબાં,
 દીખે ફીલ દીરાલકી અલઅમાં.
 પીછે ઊસકે દીરાલકી ફીલ હએ,
 તી ઈસલામકી ફીલ દર મોલ હએ.
 કીઈ અરઝ બકર કહેર બાદસે,
 કે આતા હએ દીરાલ દીલ શાદસે.

હએ હમરાહ ઉસકે સો ચીઆદલી.
 સુસલમાં મદદકો લે આતા સલી.
 વોહ લશકર લી જલદીસે તઈઆરહી.
 હમાઆ ફીલ લાકર ફુવા રૂબરો.
 દોનોં લશકરાં તબ સફે બાંધકર,
 ફુવે સુસલઅદ લંગ પર આન કર.
 સો દીરાલ આદીને લેકક રજા.
 કીઆ બકે મએ દાનમેં ચું નીદા.
 પહેલવાંન બેબે કરે આકે લંગ.
 લડે આકે મેરેસે વોહુ બેદરંગ.
 કહેરબાદકી ફીલસે એક લવાં.
 સો દીરાલ આદીપે આયા વહાં.
 કીઆ આકે હમલા સો દીરાલ પર.
 લીઆ જુદ હમલા ઉઠા બર સી પર.
 મારા ઉસકી દીરાલને હએ વહાં.
 પહેલવાન બર પુસ્ત ધોડેસે ભં.
 સુકીબીલલી ઉસકે ભે આતા અથા.
 સો જેશક વોહુ બન અપની ખોતા અથા.
 વહીં કહેરબાદ અપની બાંધાકમર.
 ચલા કર ચુસા શાહે દીરાલ પર.
 સો દીરાલ આદીને ધોડા ચલા.
 વોહુ અએતુનસે અરજ આકર કીઆ.
 કે મેરેસે અબ એહ સંલાલા નબએ.
 જોઈ પહેલવાં ઝોર લેબે જુલાએ.
 એહ સુન કરકે અએતુન હુશીઆગ વો.
 ચલી લંગ કરનેકો તૈયાર હો.

કીઈ એડ ધીડેકો મએદાનમે,
 કહી અએ કહેરબાદ ઈસઆનમે.
 મેરે ઝોર તેરેમે કુશતી રહે,
 દેખે કીસપે એઝદકી સુશતી રહે.
 ધોડેસે ઉતરકર મકાતીલ કરે,
 ખુદા ચાદ કર આલ કુશતી લડે.
 ચેરુ સુનકર કહેરબાદ જુ બાદ હો,
 ખડા આકે ઝએ તુનકે રૂબરો.
 ઈધરસે બે ઝએતુન ડાલી કમંદ,
 કઝારા ફુઈ ઉસ ગાલે બીચ બંદ.
 લીઈ ખીંચકર વોહ કહેર બાદકો,
 પછાડી હએ સાનીએ થદાદકી.
 કહા ઉસને અએ સાહેબે બાકમાલ,
 કહો નામ અપના જતાએ લમાલ.
 અલબઝોર બબશા હએ તુનકે ખુદા,
 સુન્હકી લીલુમને દીઆ હએ ગીસ.
 મોહમદ હનીફ નામ મેરા કહે
 સમંદરકે ઉપર મેરા કામ હએ.
 દીશ્યા વહાંસે લબી કામ કર,
 તલી આકશંગા સુન્હે બહેરવર.
 સુન્હે રાહ દરેઆકી દે અબ બતા,
 કીતની કુર હએ ઈસકા દે સુબ પતા.
 અહાંસે વોહ એક રોશકીઆ રાહ હએ,
 મસાફત વોહ એકદીનકી ચાશાહએ.
 કહે તબ લહાઝબંકઈ કર તયાર,
 મેરી રોશ સારી કસદે સવાર.

બમુલજ કહેડે જહાઝાં મંગાએ,
 કીજારેયે દરીઆડે પહોંચે હએ બએ.
 પડાયા હએ કલમા કહેર બાદકો,
 કહેરબાદ દીરાજ મીઆદકો.
 પડે તીજીં કલમાં સુસલમાં ફુએ,
 મીલે આડે ઝએ તુંસે રખસત લીએ.
 સરોપાવ દે ઉનકી રખસત કીઆ,
 બઓ સુલક અપને મેં ચુંકર કહા.
 થોડે દીનકે બાદઝ મીલુંગા તુમે,
 અલી હમકી સોંપો ખુદાકી તુમે.
 જહાઝીમેં વોહ સજ ફુએ હએં સવાર,
 મઆ ફીલ અસવાર બારા હઝાર.
 કીઆ બાખુદાને સો આ ઈલતેમાસ,
 કે એક રાહ જઝ દીક હએ બહોત પાસ.
 કે ચાલીસ દીનમેં જહાઝાં લગેં,
 વહે સાત આદી હએં ઉસ રાહમેં.
 જહાઝાં બે જતે કીસીકે વહાં,
 તો વોહ સાત આદી ડુખાવે કહાં.
 કહેગર વોહ આવે સમંદરકે બાબ,
 પકડ મછલી દરીઆસે કરતે કબાબ.
 હએ એક રાહ દીગર સો શરા માહકી,
 ચલે જસ તરફ હો તુમારી ખુશી.
 કહી ખુબ ચાલીસ દીનકી બે રાહ,
 ઉસી રાહ જવા હમેં ખ્યામ ખ્યાહ.
 બે અલ કીસ્સા ખોલે ઉતે બાદબાં,
 કે દરીઆમેં કીશલી કીએ સજ રવાં.

કે ધીઆકે અંદર અથા એક પહાડા
 લગે જ જહાઝા સો ઉસકે કીનાર.
 કહા નાખુદાને હએ તબ આનકર.
 કે સાતોં બે આદી સો હએ ઉસ ઉપર.
 કહી તબ જહાઝાં કીનારે લગાવ.
 બલં કહાં સોતે વોહ મુજ્જહકો બતાવ.
 લગાએ જહાઝાં ઉસી કો હપર.
 જહાઝોંસે ઉતરે વહીં ઝુદતર.
 સોતે દેખે આદી વોહ ઉપર પહાડ.
 દેખે હએ ગલેમેં ઉન્હોંકે ઝુનાર.
 કહી જ ઉમર ઈનકો જલદી જગાઓ.
 મેરે સાથ લડનેકો ઈનકો લે આઓ.
 ઉમરને હએ આદી દીઆ એક જગા.
 બઝાં ઉસકે સરપર દીઆ સંગ લગા.
 વહીં ખીચે ખંજર ચલાને લગે.
 સો પહેલુંમેં ઉસકે મુજાને લગે.
 તલી ઉસનેં કરવટસે બાઝુ કીઆ.
 આખે ખોલ દેખા તો ખાદમ બઝા.
 સીરાનેંસે અપને પકડ એક જહાર.
 લગાઆ ઉમરકો જુહીં એક બાર.
 ઉમર કુદ ઝએલુંકે આયા કને.
 ગયા વાર ખાલી લગા લું મને.
 વોહ ઝએલુલકે તબ હુઆ રૂબરો.
 બોલા હએ કે આ મુજ્જહસે કુશતી કરો.
 વોહ ઝએલુલનેલી વિઠાકર ઉસે.
 ઈશાદા કીઆ દીસમેં માર્શ ઈસે.

લગી હોને દોનોમેં કુશતી વહાં,
 પછાડી હએ ઝએતું ઊસે બેગુમાં
 કહી બોલ કલમાં બયે તેરી બં,
 વગર નહીં તો મારંગા તુલ્હકી યહાં.
 સીદક લા મોહમદકા કલમા પડા,
 દોનોં હાથ બેડે અદબસે કહા.
 એક એકકી ઉમરને લગાઆ વહીં,
 વોહ ઝએતુનનેલી પછાડી વહીં.
 સાતીં આંકે આદી સુસલમાં ફુએ,
 વોહ ઝબ્તાર તોડે વકલમા કહે.
 અરઝ તબ કીએ હમ તુમ્હારે ગુલામ,
 બતાઓ હમે કયા તુમારા હએ નામ.
 હમારેસે આદી પછાડે તુમેં,
 અબ દીદાર અપના દીખાઓ હમેં.
 અલી શહ પરી જન હએ બના ઝરેર,
 વહાંસે મએ આકર કશંગા સુરેર.
 કહે હએ વોહ આદી કેફીરયા પરી,
 ફુકમ કર બીઠાઈ હએ ચોક ધરી.
 કીસીકા લહાઝ ઈધર આવે કહીં,
 તો અલબતા ઈસકી ડુબા દો વહીં
 અલી અબ ચલેં હમ તુમારે સંગાત,
 લહાઝાં મકડકર ફુએ હાથો હાથ.
 લહાંઝોપે બએઠી વોહ ઝએતું તલી,
 વોહ હમરાહ ફુએ સાત આદી સલી.
 ગએ લબ લહાઝાં સમં દરકે પાર,
 ઈધરકે લગે બંકે દરિઆ કીબાર.

સાતીં આદીઓંકી તો રૂબસત દીએ.
 ઉતરકર કીનારે પે ડેરે દીએ.
 લગાએ વહાં પરદે ખેમેં તમાંમ.
 ઉસી બપે લશકરને કીતા મુકામ.
 બબર શહ પરીકો વોહ પહોંચી વહા.
 કે આયા મદીનેસે લશકર યહાં.
 વઝીરકો વોહ લેબ બબરદાર હો.
 બુલા લાઓ ઉસકો મેરે રૂબરો.
 વઝીર વોહલી ચલકરકે આયા વહાં.
 લગા લને ખેમેં અંદર ખેચુમાં.
 ઉમર વહાંપે ઉસકા મુઝાહીમ ફુવા.
 વઝીરને ઉસીકો હએં મુકર કહા.
 પરી ફું હમારેસે પરદા નહીં.
 તું કયું રીકતા હએં હમારે તઈં.
 મએં ફું શહ પરીકા ને ખાસા વઝીર.
 બુલાને કો આયા ફું હોકર સફીર.
 ઉમરને કહા તુમ બડે રહી યહાં.
 ફુકમ લા બુલાજિં તુમારે તઈં.
 ઉમરને કીયા અરઝ ખેમેંમેં ન.
 વઝીર શહ પરીકા બડા દરપે આ.
 ઝએં તુને ચુસલ કરકે કપડે નીકાલ.
 લીખાસ અપના પહેના ઝનાના બહાલ.
 બુલાકર વઝીર ઉસકે હમરાહ હો.
 ગઈ શહ પરીકે ફુઈ રૂબરો.
 છુપાઈ થી યાદર ઉને સરસે તીં.
 મીલી બકે ઝએં તું નંગે સરસે તીં.

કીઆ બકે શાહે પરીકો સલામ,
 પુછ્યા ઉસને કયા હએ સુના તેરા નામ.
 ઝએતું નામ મેરા બહુ મુસતફી,
 મુને લેને યાં તક અલી સુરતુઝા.
 તબી નામ સુનકર વોહ લેબ દૃદ,
 પુછા ઉસને ઝએતુનકો તબ હએ ઝદ.
 શીતાબીસે લા ઉસકો મેરે ફુઝર,
 લેબનેકો આઈ હએ ચલકર ઝર.
 મોહમદ હનીફકા સુનો તુમ બયાં,
 ઉકા કરકે લાઈ ઉસે નીમન.
 વોહ હર રોઝ કહેતી અમીરકુ બેઆ,
 બે મુલસે મીલો તો કરે મએ દવા.
 મોહમદ હનીફ ઉસકો કહેતે પુકાર,
 કે ચેહ કામ મુલસે ન હો ઝીન હાર.
 ઈસીવાસ્તે વોહ ન કરતી દવા,
 અમીરકો ઝબમે બડા દરદ થા.
 રહી ઉનમેં બાકી રકમ એક બં,
 બહોત દરદ ઉનકો કીઆ નાતવાં.
 સો કીરચા પરીને મંગાકર પલંગ,
 રખી બાપકે રૂબરૂ બેદી રંગ.
 વોહ ઝએતુનકે તબ હવાલે કીઆ,
 કે બાવીંદ તેરા હએ ઈસકો લેબ.
 દેખી બબકે ઝએતુન અમીર નાતવાં,
 પડા બેબાજર હએ ફુઆ નીમન.
 તસકુક પલંગ પર હો ગીરઆં ફુઈ,
 ઈસી ગમકે અંર વોહ ઝીરીઆં ફુઈ.

ਕੀਆ ਅਰਝ ਅਯੇ ਸਾਹੇਯੇ ਤਾਭੀ ਤਾਭੀ,
 ਕੇ ਕੁਨੀਆਮੇਂ ਚੰਸਕਾ ਨਹੀਂ ਹਯੇ ਚੰਲਾਭ.
 ਅਗਰ ਚੰਸ ਸੁਲਕਮੇਂ ਹੋ ਚੰਸਕੀ ਫ਼ਵਾ,
 ਤੀ ਕਰਤਾ ਹਯੇ ਬਾਲਯੇ ਤੁਮਨਪਰ ਰਵਾਂ.
 ਹੋਵੇ ਤੁਮਸੇ ਰਾਝੀ ਸੀ ਰਹੇ ਨਭੀ,
 ਹੋਵੇ ਸ਼ਾਦਮਾਂ ਸੁਨਕੇ ਹਯਰਤ ਅਲੀ.
 ਕੀਆ ਫ਼ੁਕਮੇਂ ਪਰੀਓਂਕੀ ਯੁਂਕਰ ਹਯੇ ਸ਼ਾਹ,
 ਕੇ ਲਾਯੋ ਫ਼ਲਾਨੇ ਭੰਗਲਮੇਂਸੇ ਕਾਹ.
 ਵੀਹ ਲਾਕਰਕੇ ਭਲੀਓਂ ਕਰੋ ਤੁਮ ਫ਼ਵਾ,
 ਸ਼ਾਹ ਦੇਗਾ ਕਿਸਕੇ ਅਸਰਸੇ ਯੁਧਾ.
 ਕਰੇ ਹੁਕਤਆਲਾ ਭੇ ਅਪਨਾ ਕਰਮ,
 ਹੋਵੇ ਤੀਨ ਪਟ੍ਰੀਮੇਂ ਅਯਯਾ ਅਯਮ.
 ਪਰੀਓਂਕੇ ਯੇਹ ਸੁਨਕਰਕੇ ਲਾਯਾ ਵੀਹ ਧਾਂਸ,
 ਵੀਹ ਭਾਂਧੇ ਹਯੇ ਕਿਸ ਅਯਮਕੇ ਆਸਪਾਸ.
 ਭਯਾਂ ਤੀਨ ਫ਼ੀਨਕੇ ਭਾਂਧੇ ਫ਼ੁਸਰੀ,
 ਚੇ ਫ਼ੀਨ ਪੀਛੇ ਪਟ੍ਰੀ ਰਯੇ ਤੀਸਰੀ.
 ਨਵੇਂ ਫ਼ੀਨ ਅਯਮਕੇ ਦੇਯੇ ਵੀਹ ਤੀ ਕਯਾ,
 ਅਯਮ ਚੰਤਨੀ ਸੁਫ਼ਤਮੇਂ ਅਯਯਾ ਫ਼ੁਆ.
 ਹਫ਼ੀਸੇ ਹਫ਼ੀ ਔਰ ਮੀਲਾ ਗੋਸਤ ਗੋਸਤ,
 ਫ਼ਿਪਰਸੇਲੀ ਪਯੇਫ਼ਾ ਫ਼ੁਵਾ ਕਿਸਕੇ ਪੋਸਤ.
 ਅਹੇਲ ਰੋਝ ਅਯੇਤੁਨ ਕੀਆ ਧਹਾਂ ਸੁਕਾਮ,
 ਅਮੀਰਕੀ ਅੰਝਾਯਾਂ ਭੀਲਾਯਾਂ ਤਮਾਮ.
 ਆਫ਼ਿ ਤਨਮੇਂ ਤਾਕਤ ਯਯਾ ਸੁੰਹਪੇ ਬੁਰਾ,
 ਫ਼ੁਆ ਲਸਮ ਤਾਝਾ ਗਯਾ ਫ਼ਰਫ਼ ਝੁਰ-
 ਫ਼ਾਯੇਸਾ ਪੈਸ਼ਾਤਰਥਾ ਫ਼ਿਨ੍ਹੀਕਾ ਭਫ਼ਨ,
 ਫ਼ੁਵਾ ਫ਼ਿਸੇ ਮੀਟਾ ਹਯੇ ਫ਼ੁਤਾ ਭਫ਼ਨ.

વહીં શહ પરીસે વોહ રૂબસત લીએ.
 જહોત ઉસને તોહફે વ હદીએ દીએ.
 અમીરનેલી હથીઆરાં સજ બાંધકર.
 ઝએતુનકે બીડાએ હએ પરદે અંદર.
 બહાઝોંપે અસવાર હોકર ચલે.
 સાતોં આદમીઓંસે હએ આકર મીલે.
 મોહમદ હનીફ આદીઆં દેખકર.
 પુછે ક્યા જલા હએ કહો તુમ ઉપર.
 ઉમરને કહાયા અમીરે બહાં.
 ઝએતુનને પછાડે હએ સજ આદીઆં.
 અસલમાં કીએ સજકી લા દીનમેં.
 ચેહ આતે હએં મીલને તુમ્હારે કને.
 મોહમદ હનીફકી તો હએરત હુવા.
 કહે યા ખુદાવંદ અરઝો સમા.
 ઝએતુકો તુ બખશા અબબં હએ ચેહ ઝીર.
 અએસેહી કીતોંકે વોહ પંતે મરીડ.
 પછાડે કીએ ઉનકો અપને ચલામ.
 ચેહ હએ ખેલકુદરતકા તેરે તમામ.
 સાતોં આદમીઓંને કીએ આ સલામ.
 કહે યા અમીર અબ કરો એક કામ.
 હમનકો દીખાદો તુમ અપના બમાલ.
 કે હએ શીક દીદાર હમકો કમાલ.
 ઉમરસે પુછાકે ચેહ કહેતે હએ ક્યા.
 સજી રીત ઝબાંસે તુમેં પુછતા.
 ઉમરને કહાકી હએ ઝએતું કરાર.
 દીખાલિંગા આકરકે અપના દીદાર.

દરસ દેખને કો મેહ આખે ઈતાલ.
 દીખાઓ અમીર અબ ઈન્હોંકુ ભમાલ.
 અમીરને નીકાબ અપને મુહસે ઉઠાએ.
 વોહ સાતોંકો દીદાર અપના દીખાએ.
 વોહ દેખે અમીરકો કુએ ખુશ નેહાલ.
 હએ તેરી હી કુદરત ઈલાહી કમાલ.
 તબક્ મોતીમોંકે વોહ લરલર સુબ્હો.
 બહાડોંમેં લરને લગે શાદ હો.
 ઉમરને કહા તુમકો લારી લગે,
 તો લાઓ લશ અપની ઝંબીલમેં.
 આધા માલ ઉસસે રખા વોહ ઉમર,
 રખા હએ તો ઝંબીલમેં ડાલકર.
 સોરખ માલો ઝર વોહ અમીરકે ક્ને.
 હુવે બાદ રખસત વોહ સાતોં બને.
 ઉમરને કહા તબ યું અપને સંગાત.
 કે અએ એક મએં તુમકો કહેતાહું બાત.
 દેખે બસકા દીદાર તુમ સબ બને.
 વોહ ઓરત હએ ઉસકી પછાડી તુમે.
 ખીબલ હોકે આદી કહે યા ઉમર,
 કહોં યેહ કીસીસે ન કરના ઝીકર.
 કહા બબકે આગિંગા ફીર મએં ઈધર.
 કબુલુંગા ઉસ વક્ત તેરી નઝર.
 સલી ફીલ ઉસકી સુસલમાં ફુઈ.
 સરાપા ઉસીકો અંમાં હો ગઈ.
 કહા ઉસને અએ સરવરે દી બહાં.
 કે ખુશકીલ કુવા મુન્હકો અંદર બહાં.

કહેરબાદ આદી હએ કુશમન કહા,
 કે હએ સાલ ગઝકા કદ ઉસકા બડા.
 વોહ હરસાલ આતા હએ મેરે ઉપર,
 મએ બયતા હું દેકર ઉસે માલો ઝર.
 અગર વોહ સુનેગા કુવા દીનદાર,
 વોહ આકર કરેગા મેરેપર લંબર.
 કહા અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ,
 મીલાઠિં તેરેસે ઉસે કર તરમ.
 તીનોં લશકરાં કુચે કરકે વહાં,
 કહેરબાદ પર આએ હએ બેગુમાં.
 કીલેપરસે દેબે હએ ભે દીદબાં,
 દેબે દીલ દીરાલકી અલઅમ.
 પાંછે ઉસકે દીરાલકી દીલ હએ,
 લી ઈસલામકી દીલ દર મોલ હએ.
 કીઈ અરઝ બકર કહેરબાદસે,
 કે આતા હએ દીરાલ દીલશાદસે.
 હએ હમરાહ ઉસકે સો મીઆદલી,
 મુસાલમાં મદદકી લે આયા સલી.
 વોહ લશકર લી જલદીસે તઈઆર હો,
 ભમઆ દીલ લાકર કુવા રૂબરી.
 દીનોં લશકરાં તબ સકે બાંધકર,
 કુવે મુસતઅદ બંગપર આનકર.
 સો દીરાલ આદીને લેકર રઝા,
 કીઆ બકે મએદાનમેં સું નીદા.
 પહેલવાન લેબે કરે આકે બંગ,
 લડે આકે મેરેસે વોહ બેદીરંગ.

કહેરબાદકી ફીલસે એક ભવાં,
 સો દીરાલ આદીપે આયા વહાં.
 કીઆ આકે હમલા સો દીરાલ પર,
 લીઆ ઝુદ હમલા ડિડા બર સી પર.
 મારા ઉસકી દીરાલ ને હરો વહાં,
 પહેલવાન બર પુશત ધોડેસે બં.
 મુકાબીલલી ઉસકે બે આતા અથા,
 સો બેશક વો બન અપની બોત અથા.
 વહોં કહેરબાદ અપની બાંધા કમરા,
 ચલા કર ચસા શાહે દીરાલ પર.
 સો દીરાલ આદીને ધોડા ચલા,
 વોહ ઝએતુનસે અરઝ આકર કીઆ.
 કે મેરેસે અબ ચેહ સંલાલા નબઅે,
 કોઈ પહેલવાં ઓર લેને બુલાએ.
 ચેહ સુનકરકે ઝએતુન ફુરીઆર હો,
 ચલી લંગ કરનેકી તૈયાર હો.
 કીઈ એઝ ધોડેકી મઅેદાન મેં.
 કહી અએ કહેરબાદ ઈસઆન મેં.
 મેરે ઓર તેરે મેં ફુશતી રહે,
 દોઝે કીસપે એઝકી પુશતી રહે.
 ધોડેસે ઉતરકર મકાલીલ કરે,
 બુદા ચાદ કર આલ ફુશતી લડે.
 ચેહ સુનકર કહેરબાદ બુંબાદ હો,
 બડા આકે ઝએતુનકે રાખરી.
 ઈધરસે બે ઝએતુન ડાલી કમંદ,
 કઝારા ફુઈ હિસ ગલે બીચ બંદ.

લીઈ ખીચેકર વોહ કહેર જાદકો,
 પછાડી હએ સાનીએ રાદદાદકો.
 કહા ઉસને એએ સાહેબે બાકમાલ,
 કહો નામ અપના બતાવો જમાલ.
 અઝબ બેર બબશા હએ તુનકી ખુદા,
 કે સુલ્હકીલી તુમને દીઆ હએ ગીરા.
 મોહમદ હનીફ નામ મેરા કહે,
 સમંદરકે ઉપર મેરા કામ હએ.
 દીરે વહાંસે જબી કામ કર,
 તલી આકરંગા તુલ્હે બહેરાવર.
 તુલ્હે રાહ દરીઆહી દે અબ બતા,
 કીતબી કુર હએ ઈસકા દે મુલ પતા.
 યહાંસે વોહ એક રોઝકી રાહ હએ,
 મસાફત વોહ એક દીનકી યા શાહ હએ.
 કહે તબ જહાઝાં કઈ કર તઈ આર,
 મેરી ફીલ સારી કરાદે સવાર.
 બસુલ્લહ કહેકે જહાઝાં મંગાએ,
 કીનાપે દરીઆકે પહોંચે હએ બએ.
 પડાયા હએ કલમાં કહેર જાદકો,
 કહેર જાદ દીરાલ મીઆદકો.
 પડે તીનોં કલમાં સુસલમાં ફુએ,
 મીલે આકે ઝએતુંસે રેખસત લીએ.
 સરોપાદે ઉનકો રેખસત કીઆ,
 બએ સુલક અપનેમે સુંકર કહા.
 થોકે દીનકે જાદઝ મીલુંગા તુમે,
 અલી હમકી સોંપો ખુદાકી તુમે.

બહાઝાંમેં વોહ સબ ફરજે હરજે સવાર,
 મઆ દીલ અસવાર બારા હઝાર.
 કીઆ નાબુદાને સો આ ઈલતે માસ,
 કે એક રાહ નઝદીક હરજે બહોત પાસ.
 કે ચાલીસ દીનમેં બહાઝાં લગે,
 વલે સાત આદી હરજે ઈસ રાહમેં,
 બહાઝાં ને બતે કીસીકે વહાં,
 તો વોહ સાત આદી ડુબાવે કહાં.
 કહે ગર વોહ આવે સમંદરકે બાબ,
 પકડ મછલી દરીઆસે કરતે કબાબ.
 હરજે એક રાહ દીગર સો શશ માહકી,
 ચલે ભસ તરફ હો તુમ્હારી ખુશી.
 કહી ખુબ ચાલીસ દીનદી ને રાહ,
 ઈસી રાહ બતા હમેં ખતામ ખ્યાહ.
 ને અલ કીસ્સા ખીલે ઉને બાદખાં,
 કે દરીઆમેં કીશતી કીરજે સબ રવાં.
 કે દરીઆકે અંદર અથા એક પહાડ,
 લગે બબહાઝાં સો ઈસકે દીનાર.
 કહા નાબુદાને હરજે લબ આનકર,
 કે સાતોં ને આદીસો હરજે ઈસ ઉપર.
 કહી તબ બહાઝાં કીનારે લગાવ,
 બઝાં કહાં સોતે વોહ સુલ્હકોં બતાવ.
 લગાએ બહાઝાં ઈસી કોહ પર,
 બહાઝાંસે ઉતરે વહોં જુદતર.
 સોતે દેખે આદી વોહ ઉપર પહાડ,
 દેખે હરજે ગલેમેં ઉઘોંકે ઝુનાર.

કહી જ ઉમર ઈનકો જલદી જંગામી,
 મેરેસાથ લડનેકી, ઈનકો લે આમી.
 ઉમરની હજોઆદી દીઆ એક જંગા,
 બજાં ઉસકે સરપર દીઆ સંગ લગા.
 વહીં ખોચ ખેર ચલાને લગે,
 સો પહેલુંમેં ઉસકે ચુલાને લગે.
 તલી ઉસનેં કરવડસેં બાબુ કીઆ,
 આંખોં ખોલ દેખાતો આદમ ખડા.
 સીરાનેસેં અપને પકડ એક જહાર,
 લગાયા ઉમરકો જુહીં એક બાર.
 ઉમર કુદઝએતુંકે આયા કને,
 ગયા વાર ખાલી લગાલુ મને.
 વોહ ઝએતુંકે તબ ફુવા રીખરો,
 ખોલા હએ કે આ સુખસે કુશતી કરો.
 વોહ ઝએતુંનેલીં ડિઠાકર ઉસે,
 ઈરાદા દીઆ દીલમેં માફે ઈસે.
 લગી હોને દોનોમે કુશતી વહાં,
 પછાડી હએ ઝએતું ઉસે જેયુમાં.
 કહી ખોલ કલમાં જયે તોરિ બં,
 વગર નહીં તો માફેગા તુજ્હકો યહાં.
 સીદક લા મોહ મદકા કલમા પડા,
 દોનોં હાથ બેડે અદબસે કહા.
 યકાયક ઉમરને લગાઆ વહીં,
 વોહ ઝએતુંનેલીં પછાડી વહીં.
 સાતોં આડે આદી મુસલમાં ફુએ,
 વોહ ઝુજાર તોડે ચકલમા કહે.

અરઝ તબ કીએ હમ તુમ્હારે ગુલામ,
 બતાઓ હમેં કયા તુમ્હારા હજે નામ.
 હમારેસે, આદી પછાડે તુમેં,
 અબ દીદાર અપના દીખાઓ હમેં.
 અલી શહ પરીકન હજે બનાઝર,
 વહાંસે મજેં આકર કશંગા શુર.
 કહે હજેં વોહ આદી કે કીરયા પરી,
 ફકમ કર બીઠાએ હજે ચૌકી ધરી.
 કીસીકા બહાઝ ઈધર આવે કહીં,
 તો અલબતા ઉસકો ડુબાદે વહીં.
 ચલો અબ ચલેં હમ તુમારે સંગાત,
 બહાઝાં પકડ કર હુએ હાથો હાથ.
 બહાઝાંપે બજેડી વોહ ઝજેતું તલી,
 વોહ હમરા હ હુએ સાત આદી સલી.
 ગજેં બબ બહાઝાં સમંદરકે પાર,
 ઉધરકે લગે બડે દરીઆ કીનાર.
 સાતોં આદીઓંકી તો રખસત દીએ,
 ઉતર કર કીનારેપે ડેરે દીએ.
 લગાએ વહાં પરદે ખેમે તમામ,
 ફીસી જપે બશકરને કીતા સુકામ.
 બબર શહ મરીકો વોહ પહોંચી વહાં,
 કે આયા મદીને સે બશકર ચહાં.
 ચઝીર કો કહે લેલ બબર દાર હો,
 જુલા લાઓ ઉસકો મેરે રખરો.
 ચઝીર વોહ જી સેલકરકે આયા વહાં,
 લગા બને ખેમે અંદર બેરુમાં.

ઊંચે વહાંપે ઉસકા સુઝાહીમ ફુવા,
 વઝીરને ઉસીકો હએ સુંકર કહા.
 પરીકો હમારેસે પરદા નહીં,
 તુ કયું રોકતા હએ હમારે તઈ.
 મએ ફું શહે પરીકા બે ખાસા મશીર,
 બુલાનેકો આયા ફું હોકર સફીર.
 ઊંચે વહાંપે તુમ ખડે રહો યહીં,
 ફુકમ લાબુલાઈં તુમ્હારે તઈ.
 ઊંચે વહાંપે કીઆ અરઝ ખેમેમેં બ,
 વઝીર શહે પરીકે ખડા દરપે આ.
 મએ તુને ગુસલ કરકે કપડે નીકાલ,
 લીજાસ અપના પહેના ઝનાના બહાલ.
 બુલાકર વઝીર ઉસકે હમરાહ હી,
 ગઈ શહે પરીકે ફુઈ રૂબરૂ.
 છુપાઈથી યાદર ઉને સરસેતીં,
 મીલી બકે ઝએતુન નંગે સરસેતીં,
 કીઆ બકે શાહે પરીકો સલામ,
 પુછા ઉસને ક્યા હએ સુના તેરા નામ.
 ઝએતુન નામ મેરા બહુ સુસતરકા,
 સુન્હે લેલે યાં તક અલી સુરસુઝા.
 નબી નામ સુનકર વો લેખ દે.
 પુછા ઉસને ઝએતુનકો તબ હએ ઝ.
 કહાં ગઈ તુમ્હારે હએ સરકી યદર,
 કહી હએ પીહ બેટી તુમ્હારીકે ઘર.
 બુલાકર કીઆ ઉસ પરીપર ગઝબ,
 કે આદમકો લાઈ હએ સુકહે દે કબ.

શીતાબીસે લા ઉસકો મેરે ફઝર,
 લે બતેકો આઈ હએ ચલકર ઝર.
 મોહમદ હનીફકા સુનો તુમ બચાં,
 ઊડા કરકે લાઈ ઉસે નીમલં.
 વોહ હર રોઝ કહેતી અમીરકુ બે આ,
 બે સુલસે મીલો તો કશં મએ દવા.
 મોહમદ હનીફ ઉસકો કહેતે પુકાર,
 કે યેહ કામ સુલસે ન હો ઝીનહાર.
 ઈસી વાસતે વોહ નકરતી દવા,
 અમીરકો ઝબમસે બડા દરદ થા.
 રહી ઉતમે બાકી રકમ એક બં,
 બહોત દરદ ઉતકો કીઆ નાતવાં.
 સો ફીરયા પરીને મંગાકર પલંગ,
 રખી બાપકે રૂબરૂ બે દીરંગ.
 વોહ ઝએતુનકે તબ હવાલે કીયા,
 કે ખાવીંદ તેરા હએ ઈસકો લેલ.
 દેખી જબકે ઝએતુન અમીર નાતવાં,
 પડા બે બબર હએ ફુઆ નીમલં.
 તસદુક પલંગ પર હો ગીરીઆં ફુઈ,
 ઈસીગમમે વોહ સીના બીરીઆં ફુઈ.
 કીઆ અરઝ અએ સાહેબે તખ્તો તાલ,
 કે પુનીઆમે ઈસકા નહીં હએ ઈલાલ.
 અગર ઈસ સુલકમે હો ઈસકી દવા,
 તો કરના હએ વ્હાલ બ તુમન પર રવા.
 હોવે તુમસે રાઝી સો રહે નબી,
 હોવે શાદમાં સુનકે હઝરત અલી.

ਫੀਯਾ ਹੁਕਮ ਪਰੀਆਂਕੀ ਚੁੰਕਰ ਹਯੇ ਸ਼ਾਹ.
 ਤੇ ਲਾਯੋ ਕਲਾਨੇ ਨੰਗਲਮੇਂਸੇ ਕਾਹ.
 ਬੋਹ ਲਾਕਰ ਤੇ ਨਲਦੀ ਕਰੀ ਸੁਮ ਫਵਾ.
 ਸ਼ਾਹ ਦੇਗਾ ਕਿਸਕੇ ਅਸਰਸੇ ਯੁਧਾ.
 ਕਰੇ ਹਕਤਆਲਾਨੇ ਅਪਨਾ ਕਰਮ.
 ਹੋਏ ਤੀਨ ਈਨਮੇਂ ਅਥਾ ਐਹ ਅਯਮ.
 ਪਰੀਆਂਨੇ ਯੇਹ ਸੁਨਕਰਕੇ ਲਾਯਾ ਬੋਹ ਧਾਂਸ.
 ਬੋਹ ਯਾਂਧੇ ਹਯੇ ਕਿਸ ਅਯਮਕੇ ਆਸਪਾਸ.
 ਯਯਾਂ ਤੀਨ ਈਨਕੇ ਯਾਂਧੇ ਫੁਸਰੀ.
 ਥੇ ਈਨ ਪੀਥੇ ਪਈ ਰਯੇ ਤੀਸਰੀ.
 ਨਯੇਂ ਈਨ ਅਯਮਕੀ ਦੇਖੇ ਬੋਹ ਨੋਕਯਾ.
 ਅਯਮ ਈਤਨੀ ਸੁਫਲਮੇਂ ਅਥਾ ਫੁਆ.
 ਹੁਕੀਸੇ ਹੁਕੀ ਯੋਰ ਚੀਲਾ ਗੋਸਤ ਗੋਸਤ.
 ਫਿਪਰਸੇਲੀ ਪਰਮੇਧਾ ਫੁਵਾ ਕਿਸਕੇ ਪੋਸਤ.
 ਯਹੇਲ ਰੋਅ ਅਯੇ ਸੁਨ ਕਰ ਵਹਾਂ ਅਯਮ.
 ਅਮੀਰਕੀ ਗੀਯਾਯਾਂ ਯੀਲਾਥੀ ਤਮਾਮ.
 ਆਥੀ ਤਨਮੇਂ ਤਾਕਤ ਯਯਾ ਅੁਹਧੇ ਲੁਰ.
 ਫੁਆ ਲਸਮ ਨਾਯਾ ਫੁਵਾ ਫਰਦ ਫੁਰ.
 ਨਯੇਸਾ ਪੇਸ਼ਾਤਰ ਥਾ ਭਿਨ੍ਹੀਂਕਾ ਯਯਨ.
 ਫੁਵਾ ਕਿਸੇ ਮੋਟਾ ਹਯੇ ਫੁਨਾ ਯਯਨ.
 ਵਹੀਂ ਸ਼ਾਹ ਪਰੀਸੇ ਬੋਹ ਅਯਸਤ ਲੀਯੇ.
 ਯਹੇਨ ਕਿਸਨੇ ਨੋਹਕੇ ਵ ਹੁਦੀਯੇ ਫੀਯੇ.
 ਅਮੀਰਨੇਲੀ ਹਥੀਆਰਾਂ ਸਯ ਯਾਂਧਕਰ.
 ਅਯੇਤੁੰਕੀ ਯੀਯਾਯੇ ਹਯੇਂ ਪਰਏ ਅੰਦਰ.
 ਨਹਾਯੀਧੇ ਅਸਾਵਾਰ ਹੋਕਰ ਯਯੇ.
 ਸਾਨੀਂ ਆਧੀਯਾਂਸੇ ਹਯੇ ਆਕਰ ਮੀਸੇ.

મોહમદ હનીફ આદીઆં દેખકર,
 પુછે ક્યા બલા હએ કહો તુમ ઉમર.
 ઉમરને કહા ચા અમીરે જ હાં,
 ઝએતુંને પછાડે હએ સબ આદીઆં.
 સુસલમાં કીએ સબકો લા દીલમે,
 એહ આતે હએ મીલને તુમહારે કને.
 મોહમદ હનીફકી તો હએરત ફુવા,
 કહે ચા ખુદાવંદ અરઝી સમા.
 ઝએતુંનકો તું બાબશા અબજ હએ એહઝોરે,
 અએસેહી કીતબીકે વોહ પંતે મરોડ.
 પછાડી કીઆ ઉતકી અપને ગુલામ,
 એહ હએ ખેલ કુદરતકા તેરે તમામ.
 સાતો આદીઆંને કીએ આ સલામ,
 કહે ચા અમીર અબ કરો એક કામ.
 હમનકી દીબાદી તુમ અપના જમાલ,
 કે હએ શીકે દીદાર હમકો કમાલ.
 ઉમરસે પુછાકે એહ કહેતે હએ ક્યા?
 સલીઈન ઝબાંસે તુમે પુછના.
 ઉમરને કહા કી હએ ઝએતું કરાર,
 દીબા જિંગા આકરકે અપના દીદાર.
 દરસ દેખનેકો એહ આએ ધીલાલ,
 દીબાઓ અમીર અબ ઈન્હોકો ઝમાલ.
 અમીરને તીકાબ અપને રૂબસે ઈકાએ,
 વો સાતો કો દીદાર અપના દીબાએ.
 વોહ દેખે અમીરકો ફુએ ખુશ નેહાલ,
 હએ તેરીહી કુદરત ધીલાઈ કમાલ.

તબક મોતીઓંકે વોહ લરલર સર્જો
 નહાઓમેં લરને લગે શાદ હો.
 ઉમરનેં કહા તુમકો લારી લગે,
 તો લાઓ લશંઅપની ઝંબીલમેં.
 આધા માલ ઉસ્સેરોખા વોહ ઉમર,
 રખા હએ સો ઝંબીલમેં ડાલકર.
 સોરખ માલોઝર વોહ અમીરકે કને,
 ફુવે બાદ રૂખસત વોહ સાતોં બને.
 ઉમરને કહા તબચું અપને સંગાત,
 કે અએ એક મએં તુમકો કહેતાહું બાત.
 દેખે જસકા દીદાર તુમ સબ જને,
 વોહ ઝોરત હએ ઉસકી પછાડી તુમેં.
 ખજલ હોકે આદી કહે યા ઉમર,
 વહોં યેહ કીસીસે ન કરતાઝીકર.
 સલી ખલક સુનકર હસેંગી હમી,
 કે આદયોંકી ઝોરત પછાડી ઝમીં.
 ઉમરને કહા તુમકો અએ આદીઆં,
 મએં કહેતાહું ને ખીલકરકે બયાં.
 કે હીરે નવાહીર મોતી ઝોર લાલ,
 ઉમરકી યેહ ઝંબીલમેં લરકે ડાલ.
 કરો ગર રઝામંદ મેરે તઈં,
 કે યેહ બાત હરઝીઝ કશ્લી નહીં.
 ઉમરકોબીઠાએ નહાઝાં ઉપર,
 ચલાએ નહાઝાં ઉસી વક્ત પર.
 દરીઆ દીરકે આએ નલી શહેર પાસ,
 ચલે આએ દરીઆ કીનારેકે પાસ.

નહાંઓંસે ઉતરે કીરને વહાં સુકામ,
 કહેરબાદકે સુલકમે વસ્તલામ.
 કહેરબાદ આયા હએ સુનકર ખબર,
 અમીર કીરકે આએ જ ફતહો ઝફર.
 વોહ દીદાર આકર કીઆ હએ સવાલ,
 પુછે વા ઉમર કયા વેહ કરતા હએ કાલ.
 ઉમર બોલા ઝએતું પછાડી ઈસે,
 કુંદર તોડ બાહેરની કાલી ઈસે.
 કીયાથા અરઝ આન અપના બમાલ,
 દીખોઓ મુન્હે તુમ આએ સાહેબ કમાલ.
 કરી હએ કીર આનકા ઈસસે કરાર,
 દીખાઓ તુમે ઈસકી અપના દીદાર.
 અમીર ઉસકી દીદાર અપના દીખાએ,
 સરાપા મંગા કર ઉસીકી બંધાએ.
 બહોત પેશકશ ઝીર બહોત માલોઝર,
 અમીરકે કીઆ ઉસને લાકર નઝર.
 કબુલા અમીરને ઝરી માલકી,
 લીએ ઉસસે રખસત સો ખુશહાલ હો.
 ઉમરને કહેરબાદકે સાથ ન,
 કહે કાનમે ઉસકે ચોહ બાત ન.
 તરખ ખ્યાલ અપને તુ ખાતીર શરીફ,
 કે સુલકો ગીરાએ મોહમદ હનીફ.
 ભને તુન્હે પછાડી હએ વોહ ઉસકી ઝન.
 ચેહ ખાવીંદ હએ ઉસકા શમશીર ઝન.
 કહા તુબ ઉસીકી ઉમરને વહીં,
 કે લેને ગઈથી વોહ ઉસકે તઈ.

દીરી લેકે ઉસકો મદીનેકે તઈ.
 કે લેકર ચલી ઉસ મદીનેકે તઈ.
 એહ સુનકર ફુવા તબ જહોત શરમિંદા.
 કીયા અરઝ વોહ યું ઉમરકો નીદા.
 મેરી આબશમેં પડેગા ખલલ,
 હમેશા જહાંમેં રહુંગા ખીલલ.
 કહા મુન્હકી રાઝી કરેગા ને તુ,
 તો મર્મેલી રજુંગા તેરી આબશ.
 કરે જબ તુ ખુરસંદ મેરે તઈ.
 તો એહ જાત હરગીઝ ન જોલું કહીં.
 ઉમરકી દીઆ ઉસને ફુન પંજ હબર.
 ડાલે અપની જંજીલ અંદર અપાર.
 વોહ મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચકર.
 પહોંચે સુલક દીરાબકી બચે કર.
 વોહ દીરાબ આયા હએ દોડા વહીં,
 કીઆ આકે સુબરા હએ ઉસકે તઈ.
 કીઆ આકે દીદારકા હએ અરઝ,
 દીખાવો વોહ ચહેરા મુન્હે ચલ ગરઝ.
 કીઆ અરઝ આકરકે મુન્હકી બતાઓ,
 ઉમરને કહા તુમ ઈસે સુખ દીખાઓ.
 કીઆથા સો ઝમેતુનને વાએદા,
 સો હએ ચાદ ઉસકો વોહી કાએદા.
 દીખાયા ઉસકો સુખારક લીકા,
 ફુવા દેખ ખુરરમ હએ બેઈનતેહા.
 જહોત ચાલો ઝરઝોર તહાએફ મગર,
 લે આકર કીઆ હએ વોહ શફકીનઝર.

મંગાકર દીઆ ઉસકી સીરપાવ ઝર,
 કહા બ જરાબર ને ઉસકે ઉમર.
 કહે કાનમેં બકે દીરાબકે,
 કે એક જાત કહેતા હું સુન કાન દે.
 વોહ ઈસકી થીબીબી ગીરાઈ તુબ્હે,
 સહી કહે સુનાતાહું મએં આ તુબ્હે.
 વોહ ઝએતુન ને ઉનકી ઓરત અથી.
 ઝમીપર તુબ્હે વોહ પછાડી અથી.
 કહા સુનકે દીરાબને ચું મગર,
 કે એહ જાત કીસ્સે તુ ઝાહેર ન કર.
 ઉમરને કહા કુછલી ઈનઆમ દે,
 તો એહ રાઝ આલમસે મજફી રહે.
 વગર નહીં તો બીલુંગા સબકે ફુઝર,
 લરમ બએં તેરા સુલકમેં ઝર.
 દીઈ ઉસને મીહોરાં તબ ચાલીસ હઝાર,
 ઉમરકી કહા ખુશ હો અએ દીન દાર.
 ઉમર ડાલ ઝંબીલ અંદર ચલે,
 સો લશકરમેં અપને વહીં ન મીલે.
 ચલે કુચ દર કુચ લશકર સહાબ,
 સો મીઆદકે સુલક પહોંમે શીતાબ.
 વોહ સુનતેહી મીઆદલી દોડકર,
 કીઆ આકે સુબરા વહીં આનકર.
 વોહ આતે હી દીદાર માંગા વહાં,
 ઝમીર ઉસકો બુલવા દીખાએ અયાં.
 રબ ઉસને હદીએ વ ઝર લાએકર,
 અમીરને કબુલે ખુશી હોએકર.

हे सरपाव पोशाक भीआदकी,
 कीआ उसकी रजसत उसी वक्त बी.
 उमरली गये उसकी दरजार लग,
 कहा कानमें उसके होकर अलग.
 लगे तुलू पछाडी बीह ओरत अथी,
 येह जावीद उसका सुनो येह सथी.
 कीआ दीलमें अकसौरा भीआदने,
 न करता ठीकर या उमर कीसकने.
 उमरने कहा तब येह भीआदकी,
 अगरये करे दील मेरा शाद तो.
 करेगा अगर तु नजर मालो कर,
 रजुं लाल तेरीली मर्जे थामकर.
 उमरकी दीआ माल दी सो मोहोर,
 यला डाल छंजील अंदर उमर.
 यले आये ललही अभीरसे भीले,
 अभीरली वहांसे हो राही यले.
 कहीं लके पहोये हर्जे बीह आनकर,
 कीआ उसने उसने सुकाम आनकर.
 सो अक राह ननीज मदीनेकी थी,
 दुयम राह शहीर धरमकी यली.
 सरसका वहांसे कीआ ले हीसाज,
 जरस सात गुजरये सुलज हीसाज.
 पहोये लके धरके कहें या अभीर,
 अभीरने लकाज थुं दीआ जेनज्जर.
 मदीनेकी ननीज ही जाई कसम,
 कश्कसद मर्जे सुलके शाह धरम.

[૮૪] કીસ્મો મહમદ હનીફનો.

સહાબોંકો ઉમેદ ઘરકો બનેકી થી,
 કે હમ મીલ મદીનેકો બવેં સલી.
 સુને નબ હકીકત લીખે સબતેં બત,
 રવાના મદીનેકો કરના ફકત,
 દેખે બકે આગે સુલક શાહ ઇરમ,
 હમારે લીખે યેહ ફુવા હમે ફુકમ.
 સહાબોંકે બત સબ નમઆ એક ન,
 વોહ દેકર ઉમરકો રવાના કીઆ.
 અરઝદાશત પદરકે અમીરને લીખે,
 લી અહેવાલ સારા ઝબાની કહે.
 ઉમર નલદતર હો મદીનેકો આખે,
 ખુતતાં ખસેંમેં સબોંકે પહોંચાએ.
 વોહ હઝરત અલીકો અરઝદાશત દે,
 ઝબાંસે હકીકત વહાંકી કહે.
 સલી બતકી અપને પડાને લગે,
 યેહ અહેવાલ સબકો સુનાને લગે.

પહોંચના મોહમદ હનીફકા શહેરે ઇરમ
 મેં, ઓર બંગા હસના શાહે ઇરમરો.

સુનો તમ અહાં દાસતાને અમીર,
 ઉમરકો રવાના કીઓ નબ અમીર.

ਖਲੇ ਕੁਝ ਦਰ ਕੁਝ ਹਯੋਂ ਸਾਹੇਰ ਘਾਰ,
 ਸਵਾਰਾਂ ਲੇ ਹਮਰਾਹ ਜਾਏ ਹਯਾਰ.
 ਪਹੀਂਯੋਂ ਨ ਧੀਰਮਏ ਹਯੋਂ ਕੀਲੇਏ ਪਾਸ,
 ਸੁਨਾ ਸਾਹ ਧੀਰਮ ਦੀਲਮੇਂ ਜਾਯਾ ਹੀਸਰ.
 ਮੇਏਲਕਾਰ ਸਾਹਕੀ ਦੀਐ ਲਾਯਯਾਰ,
 ਏ ਅਯਾ ਹੋ ਆਯਾ ਹਯੋਂ ਧੀਰ ਸੇਰਨਰ.
 ਸਵਾਰਾਂ ਹਯੋਂ ਲਾਯਾ ਧੀਰ ਜਾਰਾ ਹਯਾਰ,
 ਕਰਕੀ ਕਰੇਂਗੇ ਧੀਰ ਆ ਕਾਰ ਯਾਰ.
 ਸਾਯਾਸ਼ਤ ਧੀਰ ਕੀਯੋਂ ਮੀਲਾਕਾਰ ਭੀਨੇ,
 ਕੀਯਾ ਲਾਏ ਹਯਾਰ ਧੀਰ ਸਾਹ ਕੀਨੇ.
 ਕਰਕੀ ਨਗਾਰਾ ਜਨ ਨੰਗਕੀ,
 ਸਕੇ ਜਾਂਧੀ ਲਸਕਰਨੇ ਮਯੋਂਦਾਂਮੇਂ.
 ਭੀਰਸੇ ਮੀਹਮਦ ਹਨੀਕ ਹੋ ਸਵਾਰ,
 ਸੁਕਾਯੀਲ ਕੁਝ ਜਾਂਧ ਸਕੇ ਜਾ ਕਾਰ.
 ਧੀਰ ਥੇ ਜਾਸ ਅਸਹਾਯਕੇ ਨੇ ਭਵਾਂ,
 ਮਾਰੇ ਹਯੋਂ ਧੀਰਮਏ ਜਹੋਤ ਪਹੇਲਵਾ.
 ਅਮੀਰਕੇ ਤਰਕਕਾ ਮਰਾ ਕੀਯੋਂ ਨਯੋਕ,
 ਮੇਰੇ ਉਸ ਤਰਕਕੇ ਹਯਾਰੀ ਧੀਰਕ.
 ਕੀਤੇ ਰੋਝ ਤਕ ਹਯੋਂ ਰਹੀ ਧੀਰਯੋਂ ਨੰਗ,
 ਦੇਖਾ ਸਾਹ ਧੀਰਮਨੇ ਹੋ ਦੀਲਮੇਂ ਜਤੰਗ.
 ਕਹਾ ਸਾਹ ਧੀਰਮ ਕੀਲਕੀ ਤਯ ਪੁਕਾਰ,
 ਕਰੋ ਮੀਲਕੇ ਹਮਲਾ ਸਲੀਯੋਕਯਾਰ.
 ਸੀ ਲਸਕਰਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਯਾ ਯੋਕਯਾਰ,
 ਜਯਾ ਯੁਲ ਮਯਾ ਯੀਰ ਕੁਝਾ ਸੀਰ ਸਾਰ.
 ਮੀਹਮਦ ਹਨੀਕਲੀ ਧੀਰ ਹਯੋਂ ਧੀਰਯੋਂ
 ਲਗੇ ਮਾਰਨੇ ਭੀਰਕੀ ਹਯੋਂ ਧੀਰਯੋਂ.

[૮૬] કીસી મહમદ હનીફનો.

ચલે એક તરફ સે હજેં ઉમરે અલી,
 બગે મારને ફોલ તાલીબ અલી.
 ઝખેતુન પાકદામનલી અસવારહો,
 મારી બકે હજે ફોલકુફદારકો.
 સટે તોડ ગરદન કંઈ કાફરાં,
 ઝખીપર ફુવા ખુન હજેગા રવાં.
 મમા લંગ વહાંપર હજે ધમશાનકા,
 સહાબોકા લશકર રહા વાં ખડા.
 ફુવા આકે વારીદ હજે લબ વક્ત શામ,
 કીઆ હોંજો લશકર વહાંપર મુકામ.
 અંએસા શાહ ધરમને કીઆ તબ શુમાર,
 મરે મરે લશકરકે પાંચડ હઝાર.
 અમીર તરફકા નાકોઈ એક મુવા,
 મગર એક સહાલી સો ઝખમી ફુવા.
 ઝીર ઝખમી ફુવે ઇનકે કીતને બને,
 ફુએ ઠાર ઉસ દીનલી કીતને બને.
 કહા તબ વઝીરોંકો શાહે ધરમ,
 હો વોહ જાત લસસે રહે કંઈ શરમ.
 વઝીરોંને બોલા હજે સમબખે કર,
 કે મારેંગે ઇનકો મકર ફંદકર.
 કે લસ વક્ત સોવેંગે હોબેબજર,
 દગાસે પડેંગે ઉન્હોંકે ઉપર.
 પસંદ આઈ શાહે ધરમકો ચેહ જાત,
 કરેબકે શખ ખુન હમ આંબ રાત.
 દગાસે અગર પેશ હો હમ સકે,
 તો હજે ખુબ નહીં તોનકુછ કર સકે.

વોહ શબ ખુનકી સબ તયારી કીએ,
 આધી રાત ઉઠકર સવારી કીએ.
 મોહમદ હનીફકા તો લશકર તમામ,
 વોહ બજ બેબજર સો રહે ઉસ સુકામ.
 એકાએક વોહ લશકર ઉઠાગડબડા,
 સુસલમાન સારે ઉઠે હડબડા.
 કીતોને ગએ લુલ ઝીનો લગામ,
 ગએ હએંગે લાગે લંગલકો તમામ.
 કીતે ઉસ લંગલમેં ચુરેઝાં ફુએ,
 કીતે ઝોંધે સુહ પડકે મરમર ગએ.
 મોમદ હનીફ એક ખંદકમેં ગીરે,
 લગી ચોટ તબ એક નઆરા કરે.
 અલીકો દીઆ તબ તો હાતીફ નીદા,
 ઉઠી યા અલી ઝુદ શીરે ખુદા.
 મોહમદ હનીફપર કડન વક્ત હએ,
 મીલો ભકે ઉનકો બહીત સખત હએ.
 ઉઠે શાહે મરદાં અલી શીર નર,
 કીઆ ઝીન ઉસ આબ ધોકે ઉપર.
 સવાર હો ઉમરકો હએ હમરા લીઆ,
 નીકલકર મદીનેસે બાહર ગઆ.
 અમીકી ફરીશતોને ખીંચી તનાબ,
 વહીં ભકે હએદર હએ પહીંચે શીતાબ.
 મારે એક નાઆરા અલી અદતર,
 પડા રોબ ઉનકે દીબોફે અંદર.
 ઉઠલકર ગીરા તખ્તસે શાહ ધીરમ,
 બે કબુલને હએદરકે મારા કદમ.

સહાબોને આવાઝ સુનકર અલી,
 ભાગ્યા હોકે એક ન હુએ ખુશ દીલી.
 મોહમદ હનીફકો ખંદકસે નીકાલ,
 કીએ ઉતકો અસવાર ઘોડેપે ડાલ.
 વોહ ઝખેલુનલી ઝીર ઉમરે અલી,
 મીલે આકે ઉસ વક્ત તાબીબ અલી.
 ઈતનેમેં સુબ્હો આ હુવા આશકાર,
 ખીંચે શાહ મરદાં અલી મુલકીકાર.
 ઉઠા કરકે કુલકુલ ખડે રતમેં ન,
 મારે બહોત કુફીર બે ઈનતીહા.
 અમીરકે બેલશકરકે ઘોડે વમાલ,
 હુએ જબકે શબ ખુનમેં પાએમાલ.
 અવલ અપને અસહાબકો કર સહી,
 મુસલ્લેહ હો ઘોડીપે બઝીકે સલી.
 મીલા દોબ લશકર સી ઈસલામકા,
 ડરા શાહ ઈરમ ઝીર પરેશાં હુવા.
 લાગા દોસો અસવાર સે વોહનીકલ,
 મુસલમાં હુવા ઉસકા સારા બે દીલ.
 યહાં શાદયાને ફતહકે બબઝે,
 હુએ દાખીલ ફીલ્લેમેં જબ ફતહ પાઝે.
 કહા હુએ અલીને ઉમરકે તઈ,
 દોખો શાહ ઈરમકી તો બકર કહીં.
 ઉમર પઝેક જલદી વહાંસે ચલે,
 ન રસતેમેં શાહે ઈરમસે મીલે.
 જહાં શાહ ઈરમકે બીરાદરથે ચાર,
 હરએક મુલક અપનેકા આ શહેરવાર.

બે ઈમલાક આદી ઉઠ્ઠોંકા થા પીરા,
 ચલા શાહ ઈરમ ઉસ કને હો ફકીર.
 પહોંચા ઉસકને બાગબેં હો તજાહ,
 કહેલાયા ઉસે ચું કે આયા હએ શાહ.
 રખા મરપે ટોપી હો ગાએબ ઉમર,
 બએં ઉસકે તઝદીકમેં બએંકર.
 લેબ શાહ ઈરમને વહાંસે સવાર,
 કહે ઈમલાક આદીકો બ આશકાર.
 કહે શાહ ઈરમને તુમહારા સુરીદ,
 બુલાયા હએ તુઝકો બ શીકે મઝીદ.
 બ અસવારને ઉસકો કીતી બબર,
 ચલા આયા ઈમલાક હએ ઝુદતર.
 મીલે હએં અપસમેં બડે શીકસે,
 ફુઈ ચુફતીગો હએ બડે ઝોકસે.
 કહા લાઈ એહ કયા સુસીબત ફુઈ?
 ઈતી કીલ લારી કહાં ચુમ ફુઈ?
 દીયા તબ ઈરમને ઉસે ચેહ નવાબ,
 કે બેટીને મેરી કીયા સુલ્હ બરાબ.
 સુસલમાંપે બકે સુસલમાં ફુઈ,
 વીહ અપને બુતોસેં ગુરેઝાફુઈ.
 બડે બુતકી ઉસકો ન આઈ શરમ,
 બીગાડી હમારાલી સારા ધરમ.
 ન ફલકી રખી ઉસને ફુઈ આબરો,
 કરી સુલ્હકો વએરાં મુસલમાનહો.
 મદીનેકે લાઈ મેરેપર સીપાહ,
 મએં લાગા ફુવા સુલક મેચ તજાહ.

મએં યેહ હાલમેં હોકે આયા યહાં,
 વલેકીન ઢીકાને તહીં મેરી બં.
 હોતા હએ મેરા દીલ જહોતકલ ઉથલ,
 સુજાદા કરે આકે ચાંલી દંગલ.
 તો કીર ચાંસે સુન્હકી નીકાલના પડે,
 કરેંગે કતલ સુબ સુકરરર ખડે.
 કહાં બાપ માંકી હએ ઉલકત ઉસે,
 સુસલમાંકી સોહોબત હએ હરદીન ઉસે.
 અગર બતતા ઉસકો અએસી બલા,
 તો છુટપનમેં ઉસકા કાટતા ગલા.
 તો સુશકીલ ન પડતી મેરે સર કુ બલા,
 સુસલમાંકા હોતા ન સુન્હ પર દબલ.
 યોહ ઈમલાક ઉસકો દીલાસે દીયા,
 ગલેસે લગાકર શકુકત કીયા.
 કહે લાઈ મત કર દીકર તુ ઈતાલ,
 યહાં ઉસકી આનેકી કયા હએ મબલ.
 ઉમરને કહા બહીં સરસે ટોપી ઉતાર,
 કહા શાહ ઈરમકો સો તબ હાંકમાર.
 કહાંતક તુ લાગેગા શાહે ઈરમ?
 તુન્હે લાગનેસે ન આતી શરમ.
 કહા કયા કશં હએ યેહ અએસી બલા,
 દીયા પીછે મેરે ઈસીકો લગા.
 તબ ઈમલાક બોલાકે બને ન પાએ,
 પડા શોર પ્યાદે ઉમર પર બે આએ.
 લી દોડે પકડને હએં લોકાં સલી,
 ઉમરને રખી મરમેં ટોપી તલી.

હો ગાએજ કીતોંકી સી પગટી ઉઠાએ,
 ચલે વહાંસે મોલા અલી પાસ આરે.
 ગરબ હોકે શાહે ઈરમ તબ નીરાશ.
 ગયા લાગકર લાઈ આદીકે પાસ.
 ઉમરને હકીકત કરી સજ બચાં,
 અલીશાહે મરદાંકે આગે અયાં.
 કે શાહે ઈરમ છોડ શહેરો દયાર.
 ગયા ઓર સરહદમેં હોં બે કરાર.
 હએં ઉસકે બીરાદર વહાં યા અલી,
 બડા ઓરાવર હએં સુનો મહબલી.
 અલીને કહા તબ નકારા કરે,
 તહાં લાગા ગયા હએં ઉધરકો ચલો.
 ફરકો કીયા કુચ હએં દર કરાર.
 પહોં સુલક ઈમલાકકો શાહ સવાર.
 વોહ શાહે ઈરમકોલી હમરાહ કર.
 બડા આકે મએદાનમેં સક બાંધકર.
 ઈધરસેલી લશકર નસુદાર હો.
 લી ઘોડેસે ઈમલાક અસવાર હો.
 કહા આકે મએદાનમેં ચં પુકાર.
 કે ઝએતુંન આબે મેરે રબકાર.
 હએં ઝએતુંન સુનકર અલીસે કહી,
 અગર હો ઈલઝત મએં લગેં અલી.
 અલીને કહા તબ રસમ યેહ તહી,
 કે લડનેકી લેવેં હમ ઓરતકે તઈ.
 કહી તબ યેહ મેરો બચા હએં યેહ શાહ.
 બહોત દુખરવર હએં બડાં ઈઝઝીબહ.

ਅੱਛਾਂ ਤਿਸਕੀ ਹਜ਼ੀਰਤ ਕੀਯਾ ਹਜ਼ੇ ਅਮਰ,
 ਮੁਜ਼ਾਯੀਲ ਹੁਥੇ ਤਿਸਕੇ ਨਾ ਖੁਦਮਰ.
 ਸੀ ਐਕਯਾਰ ਚਿਸਜੇਲੀ ਘੋੜਾ ਭਿਝਾ,
 ਆਪੀ ਕੀਲ ਆਪਨੀਸੇ ਸਰਕੀ ਭਿਝਾ.
 ਅਮਰ ਯੁਨਕੇ ਚੰਮਲਾਕ ਤਚੰਯਾਰ ਹੋ,
 ਵੀਹ ਅਯੇਧਾਨਮੇਂ ਆਯਾ ਹਜ਼ੇ ਅਸਥਾਰ ਹੋ.
 ਵੀਹ ਅਯੇਤੁਨਕੀ ਏਯਾ ਨੇ ਐਕ ਯਾਰਗੀ,
 ਲਗਾ ਕਹੇਨੇ ਹੁਥੇ ਹਜ਼ੇ ਤੁ ਕੀਲ ਸਾਰਕੀ.
 ਗੁਲੇਸੇ ਲਗਾ ਕਹੇਨੇ ਤਿਸਕੇ ਸੀਨਾਯਾ,
 ਕੀਆ ਯਾਪਕਾ ਮੁਲਕ ਕਯੇਂ ਤੁ ਯਾਰਾਯ.
 ਅਤੇ ਯੁਤਕੀ ਆਪੀ ਨਾ ਤੁਨ੍ਹਕੀ ਧਾਰਮਕ
 ਨ ਤਿਸਕੇ ਗੱਲਯਸੇ ਕਰੀ ਨੇ ਰੋਕਮੇ.
 ਤੁ ਅਪਨੇ ਯੁਖੁੜਗੋਂਕੀ ਈ ਭੋਟ ਰੀਤ,
 ਯੁਧਾਸੇ ਖੁਸਲਮਾਂਕੀ ਲਾਥੇ ਹਜ਼ੇ ਪੀਤ.
 ਫਗਾ ਕਰਕੇ ਹਮਸੇ ਗਥੇਂ ਤੁ ਵਹਾਂ,
 ਯੁਧਾ ਯੁਤ ਤੁਝੇ ਯੀਯੇ ਲਾਯਾ ਥਹਾਂ.
 ਗੁਨੇਹਗਾਰ ਹਜ਼ੇਂ ਤੁ ਗੁਨੇਹਗਾਰ ਹਜ਼ੇ,
 ਅਤੇ ਯੁਤਕੀ ਤੇਰੇ ਓਪਰ ਮਾਰ ਹਜ਼ੇ.
 ਮੇਰੇ ਹਾਥਸੇ ਤੁਨ੍ਹਕੀ ਯਯੇਨਾ ਮਹਾਲ,
 ਤੁ ਐਕਵਾਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰਯਕਾ ਸੰਲਾਲ.
 ਯੇਹ ਕਹੇਕਰ ਲਗਾਯਾ ਗੁਰਯਸਰ ਓਪਰ,
 ਲੀਆ ਵਾਰ ਅਯੇਤੁਨਨੇ ਯਰ ਸੀਪਰ.
 ਸੀ ਕਮਲਾਕ ਆਈ ਗੱਲਯਨਾਕ ਹੋ,
 ਲਗਾਯਾ ਗੁਰਯ ਘੋਰ ਯਾਲਾਕ ਹੋ.
 ਅਰਯ ਵੋਹਲੀ ਯਾਲੀ ਗਯਾ ਤਯ ਮਗਰ,
 ਨ ਅਯੇਤੁਨ ਵੋਹਲੀ ਹੁਧਾ ਕਾਰਗਰ.

સીયુમ મરતમે લંબ નીકાલાહમે સએદ,
 બડે ખુતકો કર ચાદ ખા દિલમે હએદ.
 ચલાયા હએ શમશીર ઝએતુન પર,
 કેલું બરક ગીરતી હએ ન માંદ પર.
 ગઈ વોહ નીકલ હાથ ખાલી પડા,
 વહાં દેખ હએરત અંદર હોં ખડા.
 લગી કરને ઝએતુન તખ કારઝાર,
 કરી નકે ઈમલાક પર એકવાર.
 પકડ કર કમરબંદ ઝીનસે ઉઠાઈ,
 ઉઠાઝ વિસીકો અલી પાસ લાઈ.
 કહી બોલ કલમા બમે તેરી બના,
 વગર નહોં તો મારે તુને બેચમાર.
 કહા મએ ન કલમા કહું ઝીનહાર,
 અગર મુન્હકો નસે તુ ડાલેગી માર.
 વિસી વક્ત ઝએતુન પટક બેદરેગ,
 મારી ખીંચકર વિસકે ગરદનપે તેગ.
 ભુદા હોગયા વિસકે તનસેં હએસર,
 નહનમકો પહોંચા વોહ કાંદર મગર.
 દેખા શાહ ઈરમને ને લાઈ સુવા,
 વહાંસેલી ખુદી રવાના ફુવા.
 કહા અખતો મેરેપે આઈ બલા,
 ખીરાદર દુયમકે મુલકકો ચલા.
 વોહ લશકરલી ઈમલાકકા તખ ડરા,
 સલોંને સીદક લા હએ કલમા પડા.
 ખાં શાહ ચાને ફતેહકે તમામ,
 અલીને વિસી બકીઆ હએ મુકામ.

બુલાકર ઉમરકો કહે મુદતર,
 કે શાહે ઈરમકી લે આગો ખબર.
 કુવા શાહે ઈરમકે હજે પીછે ઉમર,
 પહેતી સરપે ટોચી વહીં મુદતર.
 ઉમલી ચલે વહાંસે હી તેઝગામ,
 મીલે શાહે ઈરમસે વીહ દરખુંદાકામ.
 ચલા નત્તા મલતા દીનોં અપની હાથ,
 દેખે ક્યાકે હજે સાત અસવાર સાથ.
 પહોંચા લાઈકે વીહ શહેરકે કુને,
 ઉતરકર વીહ બઝેઠા ગુલીસ્તાંમને.
 લેલ લાઈ અપનીકી વહાંસે ખબર,
 કે આયા હજે શાહે ઈરમ લાગકર.
 વીહ લાઈલી સુનતેહી દેકીલોકાલ,
 કુવા આકે હાઝીર હજે બરકે મીસાલ.
 કહા લાઈ મુન્હ બોલ સબ માબરા,
 તેરેપર નીપટ હાલ કએસા પડા.
 કહા શાહે ઈરમ અપની બેટીકાકુબ,
 કે બેટીને મેરા હજે ખીયાને સુબ.
 સુસલમાંકી લાઈ મેરેપર ચડા,
 લીયા સલક મેરા ઉન્હોને છુડા.
 વીહ ઈમલાક અપને ચચાકોલી માર,
 કીસીકા મુલકલી કીઆ ઈન ઉલડ.
 વહાંસે અલી લાગ આયાહું મએ,
 દકલ લન અપનીકો લાયાહું મએ.
 દીવાસે દે બોલા કે લાઈ ફીગાર,
 નમઆકર તુખાનીર નકર અબ બીચાર.

ਧਰਮ ਧਰਮ ਦੀ ਆਨੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕਹਾਂ,
 ਤੁਰਮ ਹਰ ਤਰੇਹ ਅਪਨੀ ਆਤਮ ਨੀਸ਼ਾਂ.
 ਚੰਦੇਰੇ ਭਿਰਨੇ ਲੀ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰ,
 ਕਹਾ ਸਾਹੁ ਧਰਮ ਦੀ ਭੀ ਛਾਂਕ ਮਾਰ.
 ਫੋਜਾ ਸਾਹੁ ਧਰਮ ਦੇ ਕਹਾ ਹੁਕਮੇ ਹਾ,
 ਕੇ ਪੀਛੇ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਲਗਾਈ ਜਲਾ.
 ਕਹਾ ਸਾਹੁ ਧਰਮ ਲੁਕਣ ਦੀ ਗਲੀਰਤ ਨਹੀ,
 ਸ਼ਰਮ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰ ਫੁਰਮਾਨ ਨਹੀ.
 ਕਹਾ ਲਾਭੀਸੇ ਤੇਜ਼ ਵੀਹ ਸਾਹੁ ਧਰਮ,
 ਕੇ ਲਾਭੀ ਪੀਆਈ ਧਰਮ ਕਰਤਾ ਸੀਤਮ.
 ਕੇ ਜਲਾ ਜਲਾ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਧਰਮ ਮਾਧ ਆ,
 ਲਗੀ ਮੇਰੇ ਪੀਛੇ ਹੁਕਮੇ ਧਰਮ ਲਏ ਜਲਾ.
 ਕਹਾ ਧਰਮ ਦੀ ਪਕੜੀ ਨ ਜਲਵੇ ਕਹੀ,
 ਰਾਖੀ ਸਰਪੇ ਟੋਪੀ ਭਿਰਨੇ ਵਹੀ.
 ਫੋਜਾ ਫੋਜਾ ਭਿਰਨੇ ਧਰਮ ਦੇ ਪਲਮਨੇ,
 ਫੋਜਾ ਫੋਜਾ ਕਰਤੇ ਵੀਹ ਸਾਰੇ ਜਨੇ.
 ਧਰਮ ਅਪਨੀ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਹੁਕਮੇ ਵੀਹ ਕਾਰ,
 ਕੀਸੀਕੀ ਲੀ ਪਗੜੀ ਕੀਸੀਕੀ ਕਟਾਰ.
 ਉਤਾਰੀ ਕੀਸੀਕੀ ਧਰਮ ਪਰਸੇ ਸਾਲ,
 ਲੀਆ ਭੀਨ ਕੀਸੇ ਅਰੀਫਾ ਸਮਾਲ.
 ਧਰਮ ਵਹਾਂਸੇ ਜਲਾਈ ਆਪਣਾ ਸਾਹੁ ਪਾਸ,
 ਅਲੀਸੇ ਲਗਾ ਕਰਨੇ ਆ ਧਰਮ ਨੀਮਾਸ.
 ਗਯਾ ਸਾਹੁ ਧਰਮ ਅਪਨੇ ਲਾਭੀਕਨੇ,
 ਤਸਲੀ ਫੋਜਾਸੇ ਫੋਜਾ ਭੀਨੇ.
 ਫੋਜਾ ਫੋਜਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੁਕਮੇ ਧਰਮ ਲਗਾ,
 ਲੁਕਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਹੁਕਮੇ ਪਹੀਓਂ ਸੀਤਮ.

લી શાહે ઈરમ અપને લાઈદે સંગ,
 સવાર હોકે આયા વહોં બેદીરંગ.
 ઈધરસેલી અસહાબે શાહે નબક,
 મુકાબીલ ફુએ ઝોર ખડે બાંધ સફ.
 લગે હર તરફ કરને હરબે ભવાં,
 મુએ ઉસ તરફકે કઈ પહેલવાં.
 લાઈ શાહ ઈરમકા ગુસે હો ચલા,
 આયા આપ રનમેં ઘોડે પર ચડા.
 કહા ઝોર કીસસે નહીં મેરા કાર,
 આવે મેરે ઝએતુન વોહ નાબીકાર.
 ફુકમ લેકે ઝએતું ચયાપર ગઈ,
 કહી કયું બુલાઆ તુ મુન્હકો સહી.
 કહા ઉસને કયું તુ મુસલમાં બુલાઈ?
 પદરકો મુલકસે તું કયું કર લગાઈ?
 ચયા અપને ઈમલાકહો મારકર,
 આઈ ચલકે અબ તુ મેરે સર ઉપર.
 ચેહ કહેકર કીઆ વાર ઝએતુન પર,
 લીઆ વાર ઝએતુનને બર સીપર.
 કમરબંદમેં ઉસકે તબ હાથ ડાલ,
 લીઆ ઉમે અપને સરપર બહાલ.
 કહી દીન અહમદકા કર તુ કબુલ,
 વગર નહીં તો ફેફગી દર બાકી ધુલ.
 વોહ મુનકર કબુલ મુસલમાં ફુવા,
 ખુશી હોકે કલમાં નબીકા કહા.
 મીલાઈ અલી મુરતઝાસે લે આઝે,
 લી હઝે દરને બાતીસે ઉસકો લગાઝે.

લાગા શાહ ઈરમ વહાંસ નલદી શીતાબ,
 સીયુમ લાઈકે સુલંકકો હો ખરાબ.
 લીલશકર ફુવા ઉસકા આકરકે સબ,
 મુસલમાં ફુવા ઝીર દીઝે દેરે તબ.
 અલી શાહે મરદાન ખેમેમેં આઝે,
 ખજર કી કે શાહ ઈરમ નહીં દીખાઝે?
 ઉમરનેલી ઝુદીસે મારે કદમ,
 દેખા ક્યા કે બતા ફઝે શાહે ઈરમ.
 સીયુમ લાઈકે બકીલ્લેકે બહાર,
 ખજર કરને લેબ વહાંસે સવાર.
 વોહ લાઈલી સુનતેહી આકર મીલા,
 કહા લાઈ ક્યા ફઝે તેરે પર બલા?
 કહી શાહ ઈરમને હકીકત તમામ,
 કે ઝઝેતુનને સબ બીગાડા ફઝે કામ.
 કહા લાઈ અબ કુછ ન વસવાસ કર,
 નીકાલ અપને દીલસે તુ ગમ ઝીર ફીકર.
 ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઉતાર,
 વહા શાહ ઈરમ ફઝે ન તુઝકો યુમાર.
 કહા અઝે બીરાદર ચેહ ફઝે બદબલા,
 લગા મેરે પીછે ચેહી બરમલા.
 કહા ઉસને સબકો કે પકડો ઈસે,
 ચેહ પ્યાદા બડા શોબ સુન્હકો દીસે.
 દોડે હરતરફસેં હબરોં સવાર,
 રખી ચરપે ટોપી ગયા ધુપ અચાર.
 લીઝે સરકી દસવાર હિરે લંડે,
 ઉમરને વોહ અંબીલમેં સબ લરે.

ચલા આયા દોઝ વહીં શાહ પાસ,
 અલી સુરતુઝાસે કીયા ઈલતમાસ.
 કે શાહે ઈરમ અપને લાઈ કને,
 ગયા હજે રખા ઉસને અપને કને.
 કીઆ કુચે હુએદરને સુનકર ખબર,
 પહોંચે ઉસકે ભકર મુલકકે અંદર.
 ખબર સુનકે આયા હજે વોહલી નીકલ,
 દોનોંકા અપસમેં મયા આ દંગલ.
 દોનોં લશકરાં આકે મએદાનમેં,
 ખડે આ રહે લંગકે ધ્યાનમેં.
 ઈધરકે બહોત પહેલવાનાં ગીરે,
 કીસ્મા મુખતસીર લંગકા હમ કરે.
 તબ આખીર સીમુમ લાઈ શાહે ઈરમ,
 આયા આપ મએદાનમેં બેશરમ.
 કહા આવે ઝઝોતું મેરે શબકાર,
 કે લું ઉસે ધવા મએં સબ એક બાર.
 હુકમ લેકે ઝઝોતુન અસવાર હો,
 ફુઈ બ મયાકે વહીં શબરો.
 ગઝબ હો મયાને કીયા ઉસપે વાર,
 વોહ રદ કર દીઆ વાર પરવર દીગાર.
 કમર બંદ પકડી ઉઠાઈ ઉસે,
 બ કલમા નબીકા પડાઈ ઉસે.
 મીલાઈ ઉસે લા અલીકેહી સાથ,
 મુસલમાં ફુવા અપને લશકર સંગાથ.
 લાગા શાહ ઈરમ ફીર રવાના ફુવા,
 ઉમરકી અલીકાલી ફરમાં ફુવા.

તુ બનકર ખજર લે કહાં શાહે ઈરમ,
 ઉમરને વહાંસે જાઘાયે કદમ.
 મીલા બકે શાહે ઈરમસે બહાલ,
 દોખા હએ કે ગમગીન જાતા રબલ.
 આગે શાહે ઈરમ ઉસકે પીઠે ઉમર,
 પહોંચે બકે દોનોં શહેરકે અંદર.
 બીરાદર અહાશમ કો લેબ પચામ,
 કહા બોલ ઈસકો મેરા બ સલામ.
 કે લાઈ તુમહારા હએ આયા યહાં,
 વોહ મીલને બુલાયા હએ તુબ્હકો યહાં.
 સુના બબ બીરાદરને ઉસકી ખજર,
 સવાર હોકે આયા વહીં બુદતર.
 દોનોં લાઈ મીલ ઝારો ગીરીયાં ફુએ,
 હએ બતસે દોનોં સીના બીરીઆં ફુએ.
 પુછા લાઈ કએસી કહો જાત હએ ?
 તેરે સરપે કએસી ફુઈ ઘાત હએ ?
 કહા તબ ઉસીકો વોહ શાહે ઈરમ,
 કે બેદીને મેરે કીઆ એહ કરમ.
 વોહ સુનકર હકીકત હએ અએસા કહા,
 દીલાસે દે ઉસકો અપસ કન રખાં.
 કહા ગરએ આવે મુસલમાં યહાં,
 તો દખાવા હું ઉસસે સલી બેઝમાં.
 ઉમર સરસે ટોપી ઉતારા વહાં,
 ફુવા સારે મબલીસ અંદર વોહઅથાં.
 પુકારા ઉમરને કે શાહે ઈરમ,
 તુબ્હે ભાગનેસે ન આતી શરમ.

ਕਹਾ ਲਾਓ ਪਿਆਦਾ ਧੋਹੁ ਤੁਰਾਨ ਹਯੋ,
 ਨ ਭਨ੍ਹੰ ਕੇ ਭਨ ਹਯੋ ਕੇ ਚੰਨਸਾਨ ਹਯੋ-
 ਭਲਾ ਏਵ ਭਨ੍ਹ ਧਾ ਕੇ ਧੋਹੁ ਲੁਟ ਹਯੋ,
 ਵਧਾ ਕੀਓ ਕੀਰੀਤਾ ਧਾ ਅਭਕੁਤ ਹਯੋ-
 ਏਯਾ ਸਾਹੁ ਚੰਦਮਕੇ ਯੀਰਾਦਰਨੇ ਤਭ,
 ਕਹਾ ਧੋਹੁ ਪੀਧਾਦਾ ਭਯਾ ਯੇ ਅਧਭ-
 ਧਤੀ ਪਲਮੇਂ ਗਾਯੋਭ ਹੋਭਨਤਾ ਹਯੋ ਧੋਹੁ,
 ਪੀਠੇ ਅਪਨੀ ਸੁਰਤ ਏਯਾਤਾ ਹਯੋ ਧੋਹੁ-
 ਚੰਦੇ ਭਯਾ ਪਕੜੀ ਕੇ ਭਨੇ ਨ ਪਾਯੋ,
 ਪਕੜਨੇਕੀ ਧੀਰੇਰ ਹਯੋਂ ਉਸਕੇ ਆਯੋ-
 ਭਿਰਨੇ ਰਯੀ ਸਰਪੇ ਏਯੀ ਵਯਾਂ,
 ਫੁਵਾ ਭਸ ਧੋਹੁ ਗਾਯੋਭ ਵਯਾਂ ਭਾਗਯਾਂ-
 ਕੀਤੀਂਕੀ ਲੀਯਾ ਸਰਸੇ ਪਗੜੀ ਉਤਾਰ,
 ਲੀਯਾ ਯਾਲ ਅੰਭੀਯ ਅੰਦਰ ਅਧਾਰ-
 ਕਹਾ ਆਕੇ ਹਯਰਤ ਕੀ ਯੀਦਮਤ ਮਨੇ,
 ਗਯਾ ਸਾਹੁ ਚੰਦਮ ਅਪਨੇ ਲਾਓ ਫੁਨੇ-
 ਕਹਾ ਧਾ ਅਲੀ ਸਾਹੁ ਚੰਦਮ ਲਾਗਕਰ,
 ਭੀਲਾ ਅਪਨੇ ਲਾਓਸੇ ਭਕਰ ਮਗਰ-
 ਧਲੇ ਫੁਧ ਕਰਕੇ ਹਯੋਂ ਹਯਰਤ ਅਲੀ-
 ਪਹੀਂਧਾ ਭ ਵਯਾਂ ਪਰ ਧੋਹੁ ਹੁਕਾ ਵਲੀ-
 ਧੋਹੁ ਲਾਓਲੀ ਸੁਨਤੇਹੀ ਲੇ ਫੀਭ ਸੰਗ,
 ਫੁਵਾ ੩੭੩ ਆਕੇ ਧੋਹੁ ਯੇ ਧੀਰੰਗ-
 ਪਹੇਲਵਾਂ ਉਸੀਕਾ ਸੀ ਉਸ ਆਨਮੇਂ,
 ਖੁਕਾਰਾ ਭਯਾ ਰਹੇਕੇ ਮਯੋ ਧਾਨਮੇਂ-
 ਗਯੋ ਉਸਕੇ ਆਗੇ ਹਯੋ ਧੋਯਾ ਧਲਾ,
 ਮੋਹਮਦ ਹਨੀਫ਼ ਲੇ ਫੁਕਮ ਸੁਰਬੁਯਾ-

મારે ખીંચે તલવાર ઉસકો બે હાએ,
 રવાના કીઆ ઉસકો દીનનાર હાએ.
 કઈ પહેલવાં ઉસકે મારે ગરબે,
 કીતે નામધારાં પછાડે ગરબે.
 પડી ઉસકે લશકરમેં હએબત વહીં,
 ન લશકરસે આવે કોઈ લડનેકે તઈ.
 બીરાદર હુવા જબકે ઉસકા સવાર,
 કે શાહે ઈરમને કહા હએ સુકાર.
 ગઝબ હોકે બીલા કરો વાર આએ,
 તેરે દીલમેં અરમાન રહેને ન પાએ.
 અમીરને કહે હમ નમારેં અવલ,
 કે જબતક ન મારે હમારેકો મલ.
 અવલ વાર કર તુ હમારે ઉપર,
 બઝાં હમ કરેં વાર તેરે ઉપર.
 મારી તેગ ઉસને વહીં ઝુદ તર,
 અમીરને લીઆ હએ સીપરકે ઉપર.
 કમરબંદ પકડ ઉસકા નઅરા કીઆ,
 ઘોડે પરસે ઉસકી ઉઠાકર લીઆ.
 કહા ગર તુ હીવે સુસલમાન આબ,
 તો દેવે તુએ તેરા મેહ તબતી તાબ.
 લલા હએ બે માને તુ મેરા હરફ,
 વગર નહીં તો હોત્તા હએ અબ તુ તલફ.
 કહા ઉસને કલમાં બચી ઉસકી બં,
 મીલાએ અલીસે હુવા શાદમાં.
 દેખા શાહ ઈરમ લાઈકી દીનધાર,
 કીઆ કરદ દીલમેં વહાંસે ફાર-

અલી શાહે મરદાંતી તબવીઝ કરા,
 કે લાગેગા શાહે ઈરમ અબ મગર.
 ફીરમા એડ ફુલ ફુલ કે નમદીક ભા,
 કહા શાહ ઈરમ અબ હુ લાગેગા કયા.
 બતા અબ ફીરાવેગા તુ કહાં તલક,
 ફીરાઆ બહોત હમકી સુલકી સુલક.
 અગર મરદુમીકા હએ રબતા નશાં,
 તો હો બીય મએ દાંકે ગરદન કશાં.
 વીહ શાહે ઈરમ સુનકે ગએરત પકડ,
 મુકાબીલ અલીકે હુવા ઝુદતર.
 ફીઆ ખેંચ તલવારકા વાર વીહ,
 ફીઆ રદ અલીને સીપરપર હએ દી.
 ઉઠાકર મુઝલ્લક ઉસે ઝીનસે,
 કહા ઉસકુ સમજહા હરઆઈનસે.
 ભે કલમા કહે તો બયે તેરી બબા,
 વગર નહીં તો માશ તુન્હે બેગુમાન.
 દેઆ શાહ ઈરમ વક્ત આયા હએ તંગા,
 લડું ઝીર કશં કીસ તરે ઈનસે બંગ.
 નલશકર રહા નહીં બીરાદર રહે,
 નહીં ખેશ અકરબ બાગાને રહે.
 કીધર બહિં અબ મએ કીસીસે નઝીક,
 બુરે વક્તકો કીન હોગા શરીક.
 સુસલ માન હોને બગેર નહીં પનાહ.
 બુતીને સુન્હે અબ કીઆ હએ તબાહ.
 નઆયા બુતીસે મદદ હએ કીઈ,
 મુસલમાંદી દીલમેં તો દહેશત ફુઈ.

જડાબુત ખુદાકી ગઝબમેં પડે,
 જડે બુતપે લખાનત ખુદાકી પડે.
 જડે બુતપે લખાનત હઝારાં હઝાર,
 જડા બુત હએ મલ ઉન ઓર નાબકાર.
 જડે બુતપે લાઈં ન ઈમાનકો,
 હએ ગુસ્સા જહોતસા સુસલમાનકો.
 જડા બુત હકીકતમેં નર્સે પલીદા .
 કશરમેં જહોતહી હએ કાફર શદીદ.
 એહ કહે કરકે લાયા હએ દીલમેં ચકીન,
 વોહ પડકરકે કલમાં હવા પાક દીન.
 સીદકસે સુસલમાં હવા શાહ ઈરમ,
 અલી મુરતુઝાને કીઆ તબકરમ.
 ઉતારે ઝમીંપર લગાયા ગલે,
 કહે હએ તુલાઈં હમારા વલે.
 મોહમદ હનીફકી બુલાયા વહાં,
 લી લાઈંઓંકી ઉનકે બુલાકર વહાં.
 લી લશકર ઉન્હોંકા સુસલમાનકર,
 દીઆ રાન ઉસકી જહોતમાનકર.
 ચલે તબ્તપે બીહલા ઉસે સુતરાબ,
 ઉન્હે લાઈંકે સુલક અંદર શીતાબ.
 તબ્તપર બીઠાઆ કુચમ લાઈંકી,
 હવાલે ઉસીકે હી ઉસ બાએકી.
 જબ ઈમલાક આદીકે આસુલકકી,
 દીઆ રાન ઉસકાલી ઉસ મરદકી.
 અલી મુરતુઝા ઓર શાહ ઈરમ,
 ચલે કુચ દર કુચ શાહ હી ખરરમ.

ਝਝੇਤੁਨ ਪਾਕ ਧਾਮਨਕੀ ਲੇ ਝੇਝ ਭਾਰ,
 ਪੀਏਰ ਪਾਸੇ ਆਝੇ ਹਝੇ ਹਝੇਏਰ ਕਰਾਰ.
 ਕਹੇ ਜੇਏ ਵੇਰੀ ਧੇਏ ਝਝੇਤੁਨ ਨਾਮ,
 ਧੇਏ ਹਝੇ ਪਾਕ ਧਾਮਨ ਅਲੀਤਕ ਤਮਾਮ.
 ਓਝਝਤ ਅਗਰ ਹੀਨੀ ਮਨਕੀ ਧਰੇਂ,
 ਮੀਹਮਦ ਹਨੀਫ਼ ਸਾਥੇ ਸ਼ਾਈ ਕਰੇਂ.
 ਝਾਏ ਲੁਝਹਸੇ ਰਾਝੀ ਖੁਏਏ ਰਸੁਲ,
 ਵੇਰਾ ਦੀਨ ਓਮਾਨ ਸਭ ਹੋ ਕਲੁਲ.
 ਸੁਨਾ ਸ਼ਾਹ ਓਰਮ ਦੀਲ ਲੇ ਰਾਝੀ ਫੁਵਾ,
 ਧੇਏ ਸ਼ਾਈਕੀ ਸਭ ਕਾਰ ਸਾਝੀ ਕੀਯਾ.
 ਓਧਰਸੇ ਅਲੀ ਸਾਏਏ ਗੁਲਸ਼ੀਕਾਰ,
 ਸਰੰਭਮੇ ਸ਼ਾਈ ਕੀਆ ਸਭ ਤਧਾਰ.
 ਮੀਹਮਦ ਹਨੀਫ਼ਕਾ ਨੇ ਸ਼ਾਈਕਾ ਕਾਭਾ,
 ਲਏ ਹੀਨੇ ਭਾਭੇ ਭਭੰਤਰਕੇ ਭਾਭ.
 ਨੀਕਾ ਭਾਂਧਕਰ ਤਭਾ ਭੁਲਵਾ ਦੀਆ,
 ਫੁਲੇ ਝੋਰ ਫੁਲ ਹਨਕੀ ਅੰਦਰ ਭੀਕਾ.
 ਦੀਆ ਸ਼ਾਹ ਓਰਮਨੇ ਭਹੀਤ ਮਾਲੀਝਰ,
 ਵਹੇਭਮੇ ਦੀਆ ਮਾਲ ਭਹੀਤ ਸਾ ਮਗਰ.
 ਦੀਝੇ ਕੀਰ ਕਓ ਭਾਂਦੀਆਂ ਝੋਰ ਗੁਲਾਮ,
 ਧਲੇ ਲੇਕੇ ਫੁਲਹਨ ਖੁਸ਼ੀਸੇ ਤਮਾਮ.
 ਮੀਹਮਦ ਹਨੀਫ਼ਕੇਏ ਦੀਲਕੀ ਸੁਰਾਏ,
 ਭਰ ਆਓ ਨੇਹਾਧਤ ਫੁਝੇ ਦੀਲਮੇਂ ਸ਼ਾਹ.
 ਝਝੇਤੁਨ ਪਾਕ ਧਾਮਨ ਝੁਕਰ ਕਰ ਝਾਏ,
 ਕੀਆ ਹਕਤਆਲਾਨੇ ਹਾਭਤ ਰਵਾਂ.
 ਧਾਰੀਂ ਧਾਰ ਫੁਟੇ ਤਲੀ ਭੰਦਸੇ,
 ਮੀਲੇ ਸੁਰਖੁਝਾਸੇ ਧੇਏ ਆਨੰਦ ਸੇ.

જગડા મુરતુઝા મીલ જ શાહેજહુમ
 વીધા હો મદીનેકા કિતિ અઝમ.
 વોહ મનઝીલ જ મનઝીલ ચલે કુચકર.
 મદીનેમેં પહોંચે અલી-શોર નર.
 ઝીયારતકો અહમદકે રોઝે મને.
 લગે જળે અસહાજ સારે જળે.
 કીએ દીલ તસદફૂક અલીમુરતુઝા.
 ઝીયારત કીએ રોઝએ મુસતફા.
 ગુલામોકો ઝરદે તસદફૂક કીએ.
 હઝારો ફકીરોકો ખાના દીએ.
 નીકલકર વહાંસે ગએ ઘર મને.
 કે મીલનેકો આયા હનીફાકને.
 બીબીને હે ઉનકો ગલેસે લગાઈ.
 કરી શુકર હક ઓર ઉન્હોંકો ખિઠાઈ.
 વીધાય હો અસહાજ ગએ અપને ઘર.
 સલામુન જાલયાકુમ કીએ સરખસર.
 નકારા જનએ મદીને મને.
 ખીઠાઈ દીએ જાંટ હએ સબ મને.
 કુવે બહોત ખુશમ હએ હઝરત અલી.
 જહાંકો સરાસર ખુશહાલી ચલી.
 કીયા કીસ્સા શાહે હનીફા તમામ.
 મોહમદ નબીપર દૃષ્ટો સલામ.

તમામ કુવા કીસ્સા મહમદ હનીફા.

